

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

Eva Olsson Eckardt och Tony Eckardt forskar om "instrumentell transkommunikation". Är det "de döda" som talar?
Foto Bela Unger.

Röster från "andra sidan"?

Text VIVEKA LINDGREN

Foto BELA UNGER

"Vem lever på 'andra sidan'? Ni eller vi?"

Rösten som frågar är skrovlig och avgrundsdjup, nästan inte mänsklig. Så sägs den inte heller komma från vår verklighet, utan från de döda i en annan dimension – från gruppen Tidström vid Evighetens Flod...!

Jag hör den kusliga spökrösten på ett videoband hemma hos Eva Olsson och Tony Eckardt. Rösten påstås tillhöra ärkebiskopen av Canterbury, Thomas Becket, som levde i England på 1100-talet. Thomas, som han själv kallar sig, säger sig nu finnas till i en annan verklighet tillsammans med en grupp avlidna människor från olika tider och dimensioner, där även vissa högre, icke-mänskliga väsen existerar. Dessa ska ha inlett ett betydelsefullt forskningsprojekt där målet är att få kontakt med oss på jorden.

Tony och Eva har i många år forskat kring det som kallas ITK (instrumentell transkommunikation), dvs kontakt med andevärlden via bandspelare, radio, TV, telefon, dator och annan teknisk utrustning. I villan i Täby har de samlat hundratals bandinspelningar av röster som sägs komma från en annan verklighet. Mellan högarna med kassett- och videoband trängs många TV-skärmar, datorer och radioapparater. En del av all denna utrustning har Tony själv konstruerat, bl a den raketformade mottagare med rött trekantigt tak, som är avsedd att så småningom få in mer avlägsna röster från rymden, ett annat projekt som upptar en stor del av deras fritid just nu.

– Båda har vi varit på spaning efter det okända så länge vi kan minnas, men har helt olika bakgrund. Som typisk "tekniknörd" har jag väl alltid varit särskilt fascinerad av rymden, ufo-forskning och all slags science fiction, säger Tony som är elektronikingenjör med inriktning på radio-

kommunikation.

Eva, som är fil kand och arbetar som socionom, ser sig mer som en allmän sökare med dragning åt new age-hållet och ett holistiskt synsätt, där alla andliga uttryck ses som del av en större helhet.

Tillsammans har de i sin bok "TV-kontakt med Andra Sidan" och i en videodokumentär med samma namn redogjort för olika budskap som tagits emot på olika tekniska anläggningar och som anses komma från en annan dimension.

Det började 1978 när Tony mötte pionjären Friedrich Jürgenson som hade fångat upp "anderöster" under mer än 20 års tid. 1957 var Jürgenson ute i naturen för att spela in fågelsång på sin bandspelare. När han lyssnade på banden efteråt, uppfattade han sin döda mors röst: "Friedel! Lilla Friedel, hör du mig? Det är mamma!" Efter detta lämnade Friedrich Jürgenson hela sitt gamla liv bakom sig, flyttade ut på landet och ägnade all tid åt att banta "rösterna från rymden", som han kallade dem. Han blev övertygad om att dessa meddelanden inte hade sitt ursprung hos människor på jorden utan kom från de döda i en annan dimension. Så småningom började andra intresserade i olika länder att också fånga upp rösterna, och även några vetenskapliga forskare började studera fenomenet (bl a professor Hans Bender i Freiburg, Tyskland, och hans medarbetare).

– Jag lyssnade helt omtumlad på Jürgensons samlade bandinspelningar, både hans egna och material från forskningsstationer runt om i världen, där man fått in gåtfulla budskap i radio, TV, telefon, datorer och på fax. Där framträdde välkända personer som den tyska raketforskaren Wernher von Braun, I 100-talsbiskopen Thomas Becket, radions uppfinnare Marconi och författaren Jules Verne; andra hade namn som Teknikern och Seth

2. Alla sades de tillhöra den grupp som kallade sig Tidström och som sände sina budskap från den plats där de nu existerade, vid Evighetens Flod på "andra sidan", berättar Tony.

Några år senare träffade Tony Eva, som snart kom att dela hans fascination för detta okända.

– Vissa av rösterna var skrämmande och icke-mänskliga. Det kändes som om de kom direkt ur gravens djup, säger Eva, och vi får själva bli vittnen till ett långt obegripligt budskap från den för 900 år sedan döda ärkebiskopen av Canterbury, som finns dokumenterad på deras egen video "TV-kontakt med Andra Sidan". Den skrovliga, långsamma och kusligt dova rösten tycks verkligen höra hemma i en okänd dimension och sänder kalla kårar längs ryggraden.

– Vi kunde inte glömma dessa budskap, som påstods komma från en annan verklighet. De gav oss ingen ro i själen. Vi måste få veta vad som låg bakom. Till slut beslöt vi oss för att själva försöka få bevis för att dessa röster existerade och fick den 13 juni 1991 tillstånd att besöka "gränsforskarna" Fredrich Malkoff och Adolf Homes på deras experimentstation i Rivenich i Tyskland. De hade i många år lyckats få in både röster och bilder på sin svartvita TV-skärm och även lärt sig att kommunicera med de främmande intelligenserna.

– Jag minns hur andäktiga vi var när vi satt tillsammans i deras studio framför en TV och en radio, båda inställda på tomma kanaler, berättar Eva. Samtidigt kändes det hela lite skrämmande. Skulle vi verkligen våga möta en död? Hur skulle vi reagera när vi verkligen fick bevis?

– Malkoff och Homes talade rakt ut i rummet och anropade olika namn, som Teknikern, Seth 2, Swejen Salter, Wernher von Braun och bad om kontakt. De ropade om och om igen, men ingenting hände, och vi var rätt besvikna där vi satt och stirrade på "myrornas krig" i rutan! De anropade en sista gång, riktade sig nu till biskopen av Canterbury: "Thomas, kan du meddela dig här i station Rivenich?" Då hördes nå-

got – inte på TV-skärmen eller i radion – utan i själva rummet omkring oss. Två hårda och mycket tydliga knackningar som svar!

Med sig hem från resan hade Eva och Tony material som skulle komma att ingå i både boken och videodokumentären "TV-kontakt med Andra Sidan" (båda utgivna på deras eget förlag Shekinah Media). De spelar upp videon och där hörs den obehagligt vibrerande och metalliska rösten som påstås tillhöra en sedan länge död amerikansk läkare. Det är dr Mueller som talar om tiden, som inte längre existerar i hans värld, med radioteknikern William O'Neill. På 70-talet byggde amerikanen O'Neill en speciell mottagare, Spiricom, för att kunna kommunicera med andevärlden efter att ha fått tekniska instruktioner av dr Mueller själv! På videon finns också Thomas Becketts dovt gravlika stämma som oändligt långsamt berättar om tillvaron på andra sidan. Kusligt överklig är också den överjordiskt ljusa rösten från den kvinna som säger sig existera vid Evighetens Flod i en annan tillvaro. Innan hon dog ska hon ha levt under namnet Swejen Salter på en planet i en parallellvärld till vår egen!

– Nu fortsätter hon sin ITK-forskning på en experimentstation på "andra sidan" där man precis som på jorden tydligen använder sig av radio- och TV-skärmar i en sorts "spegelvärld" till vår egen och är lika beroende av oss som vi av dem för att kontakten ska kunna upprättas.

"Fönster mot Spegelvärlden" (eget förlag) är också namnet på en bok av en av Sveriges få nu levande ITK-forskare, Lizz Werneroth, som Eva och Tony för en tid sedan besökte.

– Vi lyssnade på hennes bandinspelningar där märkliga ljusa nästan lite Kalle Anka-lika röster hördes säga sådant som "Vi är de döööda!" "Vi kan seee!" "Bandat på Joord!", och de talade om att de sände från sin egen studio på "andra sidan", som de själva just beskrev som en spegelvärld till vår egen! berättar Eva Olsson.

– Men det mest fantastiska beviset för denna kontakt med en okänd verklighet var att vi faktiskt fick in ett helt eget budskap på videon medan vi själva tagit en paus från lyssnandet. Vi märkte det inte förrän vi gick igenom vår egen inspelning hemma.

– Det var verkligen en hisnande känsla att höra en helt främmande röst i Lizz rum kommentera det som just pågick omkring oss! fortsätter Eva, medan hon

spelar upp videodokumentationen av besöket i Lizz Werneroths arbetsrum för några år sedan. Där kan vi se henne själv tillsammans med Eva och Tony lyssnande i hörlurar framför radioapparater och en bandspelare.

Det oväntade händer när Lizz Werneroth upptäcker att kontakten till bandspelaren inte sitter i. Hon påpekar att det därför är omöjligt att få in några anderöster på bandet just då: "Det går ju inte, den är utdragen", säger hon på videon. Då hör vi alla hur en främmande röst i rummet tydligt svarar henne, med ett lite släpigt tonfall:

"Jooo, det går!"

Tonys och Evas hemsida:
www.secretgalaxy.com

Hur kan "rösterna från rymden" förklaras? Rör det sig om kontakt med de döda i andevärlden? Eller är det ett illusoriskt fenomen med roten i det mänskliga undermedvetna?

Parapsykologen professor Hans Bender (1907–1991) i Tyskland menade att rösterna var paranormala, men han trodde inte på dödas andar som förklaring. Roten fanns i människors psyken – ett psykiskinetiskt fenomen.

SM

Eva Olsson Eckardt och Tony Eckardt har i många år forskat kring det som kallas ITK (instrumentell transkommunikation), dvs kontakt med "andevärlden" via bandspelare, radio, TV, telefon, datorer och annan teknisk utrustning. Hemma i villan i Täby, Stockholm har de samlat hundratals bandinspelningar av röster som sägs komma från en främmande verklighet.

Livet kan bara begrundas bakåt men måste levas framåt.

Søren Kierkegaard

Inskränk dina materiella önskningar, så kommer du att bli delaktig av den gudomliga glädjen.

Peter Deunov

Lärjungens sanna hem ligger i hans själ. Utanför sin själ har han intet hem.

Peter Deunov

Vi upptäcker att universum visar tecken på en skapande och kontrollerande kraft, som har någonting gemensamt med våra egna individuella tankar.

Sir James Jeans

Modern fysik har eliminerat begreppet materia ... Tanken är det första och mest direkta i vår upplevelse ... Jag betraktar materian som härrörande från Medvetande ... Den gamla ateismen är borta.

Sir Arthur Eddington

Den enda verkliga världen är den andliga världen... Sanningen är att varken materian, kraften eller någonting fysiskt, utan medvetande, är den centrala faktorn i universum.

J B S Haldane

Det viktiga är att inte sluta ställa frågor.

Albert Einstein

Varje samhälle ärar sina levande konformister och sina döda "bråkmakare".

Mignon LcLaughlin

Fastän åtskilligt är alltför underligt för att kunna bli trott, är ingenting alltför underligt för att kunna ha hänt.

Thomas Hardy

Allt som jag sett, har lärt mig att lita på Skaparen, när det gäller allt som jag inte sett.

Ralph Waldo Emerson

Någonstans i ett samhälle bör det pågå tänkande som inte har plats inom de rådande, accepterade ideologiernas gränser.

Winston H. F. Barnes

Den osynliga intelligens som flödar genom allt på ett meningsfullt sätt, flödar också genom dig.

Wayne Dyer

I din varelses mitt har du svaret. Du vet vem du är och vad du vill.

Lao-tzu

Så kraftfullt är enhetens ljus att det kan lysa upp hela jorden.

Bahá'u'lláh

Att leva i ögonblicket ger dig en känsla av vördnad för alla livets välsignelser.

Oprah Winfrey

Sakta farten och njut av livet. Det är inte bara landskapet omkring dig, som du går miste om genom att gå för fort – du går också miste om känslan för var du går och varför.

Eddie Cantor

Tur och otur av vilket slag som helst, som vi får uppleva, kan vi alltid ge en mening och låta det bli till något av värde för oss.

Hermann Hesse

Ingenting stort har någonsin uppnåtts utan entusiasm.

Ralph Waldo Emerson

En människa bör lära sig finna och iakttä det inre ljus som glimtar förbi i hennes medvetande, mer än den glans som kommer från skaller och vise.

Ralph Waldo Emerson

Vi handlar, och ändå är allting, som vi gör, Guds skapande gärningar.

Rumi

Uppskattning är något underbart. Det får vad som är utmärkt hos andra att tillhöra även oss.

Voltaire

Jag tror fullt och fast att människor har tillgång till extraordinära krafter ... vi har inom oss möjligheten till ett större liv än vi vet om.

Jean Houston

Bara att vara är en välsignelse. Bara att leva är heligt.

Rabbi Abraham Joshua Heschel

Adress SÖKAREN
Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
PlusGiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Hemsida på Internet www.sokaren.se

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Viveka Lindgren: Röster från "andra sidan"?	2
Visdomsbladet	4
Världen är Guds lek	6
Tidens gåta	7
Överjaget enligt Paul Brunton	8
Bokfloden	9
På lyckovägen	11
Sökarens knaspris (2008)	12
Materialismen är död	14
Ovetenskaplig ateism	15
Läsarforum	16
Gunnar Martin Aronsson: The Secret – Hemligheten	18
Varia	23
Göte Andersson: Att söka med psi-spår efter försvunnen person	28
Världsrunden	32

Reflexioner

Ateism – nej tack!

En a-teist (icke-teist) är en person som saknar tro på Gud (teus, deus). Det kan betyda att personen inte tror att det finns en Gud med de egenskaper som en sådan brukar tillskrivas av troende, såsom att vara allsmäktig, allgod, allvetande och allestädes närvarande. Det rör sig där om *frånvaro* av en tro, kanske en likgiltighet – en sådan person kan beskrivas som a-religiös (icke-religiös).

Men att vara ateist kan också betyda att ha en *övertygelse*, en tro, på "slumpen", dvs att världen blivit till genom mekaniska (fysiska och kemiska) slumpprocesser, mutationer och naturligt urval, inget annat. En del ateister har en aggressiv attityd till tron på Gud (gud) dvs de vill gärna bekämpa "teism" som en felaktig, vidskeplig tro på ett "övernaturligt" väsen som inte existerar.

Tro på Gud, å andra sidan, kan se olika ut hos olika troende. De kan till exempel tro på Bibelns Gud, eller Gud inom någon annan religion. De kan också tro att det finns en "högre makt" bakom universum, en "faktor X", vars existens tycks uppenbar men som man inte närmare kan beskriva. Några tror på "en personlig Gud", andra gör inte det.

Detta nummer av Sökaren har delvis blivit ett temanummer mot ateismen, utan att det från början var tänkt så. Jag är totalt främmande för ateismen, som för mig framstår som en tanklöshet.

Men ateismen-materialismen dominerar idag inom naturvetenskapen. För många framstår ateismen som så självklar att den aldrig ifrågasätts; de tror att den är vad vetenskapen definitivt kommit fram till. Den inställningen har lett till okunnighet om det som talar mot, ja, *motbevisar*, ateismen. Det har också lett till att sakligt starka inlägg i offentlig debatt har "refuserats".

Jag vill i detta nummer visa en del av det som talar mot en ateistisk uppfattning. Jag hänvisar också till Sökarens hemsida, där flera artiklar tar upp frågan *hur evolutionen kan förklaras* – genom slump och naturligt urval i en materiell värld eller genom en medveten andlig skapande Kraft.

Egentligen tycker jag att denna debatt inte skulle behöva föras. Om man ser på hela naturen, bl a människokroppen, är det väl klart att upphovet till detta inte kan vara själlös natur, utan måste vara ett levande medvetande?

SM

Världen är Guds lek

Från ett samtal med Sri Shankaracharya

Du ser mig sitta här på en träbänk. Du vet att bänken måste ha tillverkats av någon. Därborta ligger någonting som består av trä precis som bänken – en gren som har fallit ned från trädet. När du ser grenen tänker du inte att den har tillverkats av en snickare. Varför? Bänken har förlänats en prydlig rektangulär form. Sätet har monterats på ben för att det inte ska samla damm och för att förhindra att insekter klättrar upp på det. Vi sluter oss till att någon måste ha tillverkat bänken eftersom den äger en viss planmässighet som gör den lämplig att användas som sittmöbel. Eftersom ett trästycke inte kan handla av egen kraft och ge sig själv en prydlig rektangulär form, förse sig med ben och förvandla sig till en bänk för människan att sitta på, drar vi slutsatsen att den måste ha tillverkats av en intelligent varelse.

Grenen på marken å andra sidan är krokig och full av kvistar. Hos den finns inte samma symmetri som hos bänken. Den verkar inte tjäna något ändamål. Därför ser vi ingen intelligent tillverkare bakom den.

Om vi finner några omogna mango-frukter ligga utspridda på måfå under ett träd, tänker vi inte att någon har tappat dem där utan drar slutsatsen att de har fallit ned från trädet. Men om frukterna hade staplats i prydliga högar, skulle vi ta för givet att någon hade lagt dem på det sättet och att denna person hade för avsikt att frakta hem eller sälja dem.

Men det kan finnas ett ändamål även där det inte existerar någon ordning. Om vi, när vi kommer in i ett hus, ser kläder, kärl, böcker etc ligga utspridda huller om buller, kan oredan röja en tjuvs målmedvetna handling när han flydde för att undgå upptäckt.

Oftast när det förekommer planmässighet och ändamål tar vi för givet att det är en intelligent varelses verk och inte något som den själlösa materien kunnat åstad-

komma av sig själv.

Låt oss nu titta närmare på den nedfallna grenen och dess botaniska bakgrund. Grenen ser inte ut att ha tillverkats av någon, men ända till i går, medan den ännu var en del av trädet, fanns det i den ett förunderligt system av de tunnaste, finaste rör, liknande blodkärlen i vår kropp, som leder vattenupptaget genom rotsystemet från jorden, för att uppehålla trädets liv och ge det näring.

Det är på denna knöliga gren som de silkeslena skotten spricker ut. Det finns en underbar symmetri i bladens ådersystem. Dess uppgift är att bygga upp förråd av livgivande näring med hjälp av det gröna pigment som kallas klorofyll. Dessutom bär grenen de skiraste blommor.

I växtriket talar man om blommande plantor och frukt bärande träd. Det finns blommande plantor som inte bär frukt men fruktträd brukar i regel blomma, med några få undantag, t ex banyan, fikon och jackfruktträdet.

När man blir varse hur vist dessa båda arter, den blommande plantan och det fruktbärande trädet, ordnat sin fortplantning, kan man inte annat än förundras.

Den blommande plantan bär ljuvliga blommor, vars form besitter en förunderlig ändamålsenlighet. Men det räcker inte med det. Blomman lockar genom sin skönhet till sig honungsbiet. Förutom att den förser biet med föda, uppfylls därigenom ett ännu viktigare ändamål. Genom att biet flyger från blomma till blomma ombesörjs pollineringen som säkrar växtens fortbestånd. Detta sinnrika förfaringssätt vittnar om stor intelligens och skulle aldrig ha kunnat uppfinnas och genomföras av själlös materia.

Ännu ett faktum kan vara intressant i detta sammanhang. En del blommor är inte färggranna utan bleka och färglösa. Men de drar till sig bina genom sin doft. Blommorna

hos jasmin, makulaträd, gullviva, ylang-ylang har en riklig doft men är inte färggranna, medan blommorna hos kanakambaram och tagetes är färggranna men saknar doft. Det ser ut som om den bakomliggande tanken är att det räcker med endera färggranna kronblad eller ljuvlig doft för att locka biet. Rosen är ett undantag från denna sparsamhetsregel.

Skulle själlös materia kunna få en sådan briljant idé och lyckas omsätta den praktiken?

Ett annat underbart fenomen är att naturen tycks ha en så utvecklad känsla för variation, en sådan poetisk instinkt att pröva många olika vägar. Liksom det finns två olika slags blommor, doftande och färggranna, finns det även morgonblommor och kvällsblommor. Jasminen och panirblomman, som blommor om kvällen, och rambanambloomman, som blommor om kvällen, är snövita så att de kan ses i mörkret.

När vi ser att alla processer i universum sker med den största regelmässighet och konstans – från protonens oerhört snabba kretslopp kring atomkärnan till planeternas kretslopp kring solen – får vi intrycket att allt detta är ett verk av en mekanisk kraft som vi kallar naturen. Men vid närmare undersökning finner vi att alla företeelser, från atomer till planeter, i själva verket styrs av olika lagar. Vilket oerhört rikt utbud av lagar det finns i naturen. Och trots att en viss lag gäller för en hel kategori företeelser, finns det alltid undantag från regeln. Ett sådant exempel är de träd som vi nämnde nyss, som bär frukt trots att de inte blommor.

Detta visar tydligt och klart att naturen inte bara är själlös materia utan en levande intelligent kraft som finner glädje i kreativ mångfald och skönhet.

Jag talade om två olika slags träd,

fruktträd och blommande träd, och påpekade hur vist det blommande trädet ombesörjer sin fortplantning. Fruktträdet förser människan med läckra frukter. Bakom denna funktion döljer sig andra ändamål, som kärnan i fruktköttet. Vi planterar fruktens kärna i vårt eget intresse för att försäkra oss om att ha tillgång till sådan frukt även i framtiden. Genom denna handling uppfylls det långt viktigare syftet som ligger trädet om hjärtat, nämligen att säkra artens fortbestånd.

Vad finner vi när vi utforskar saker och ting på det här sättet? Om vi håller oss till vår ursprungliga princip att själlös materia av sig själv inte kan skapa planmässighet eller mening och att det därför bakom en bänk måste finnas en snickare, som har tillverkat den av ett trämaterial, måste vi då inte sluta oss till att det bakom trädet finns en oändligt mycket visare och större "hantverkare". Eftersom trädet förkroppsligar en mycket större ordning och uppfyller ett högre ändamål än vi förmår åstadkomma, är det uppenbart att dess "hantverkare" är vida överlägsen oss. Vi skryter och vill glänsa med allt vi gör, men denne mästare som uträttat mycket större underverk än vi någonsin kan hoppas göra, gör det inte bara i stillhet och med stor konstnärlig känslighet, utan Han verkar i det osynliga och får all vår duk-tighet att te sig fåfång.

Människan vill inte äta den beska neemfrukten, därför skapar Han kråkan som tycker om den. Eftersom kråkan inte som människan planterar kärnan för att hjälpa till att säkra neemträdets fortbestånd och för att den inte ska lämna kärnan i skuggan under trädet, där den inte kan skjuta skott, har Han ordnat så att kråkan gör sig av med kärnan någon annanstans tillsammans med sin spillning.

Genom att se till att trädet, som andas in den koldioxid som vi andas ut, i gengäld förser oss med frukter, som vi i vår tur återbördar till jorden med vår avföring som gödsel, sammanlänkar han oräkneliga arter från naturens alla riken i ömsesidig nytta.

När vi tänker på alla de växter, arter, berg, oceaner, planeter och stjärnor som är sammanlänkade med varandra i denna underbara plan, vilken uppfyller en mängd olika ändamål, hur kan man då undgå att inse att vad vi kallar själlös natur i själva verket är Guds lek, vars upphov är ett levande medvetande?

Översättning Anna Bornstein

Ur "The Mountain Path" © Sri Ramanasraman, Tiruvannamalai, South India.

Från tidskriften Mandala, våren 1990.

Tidens gåta

Tiden är en av de grundläggande dimensionerna för livet i universum. Längd, bredd, höjd och tid. Tiden är den dimension som möjliggör förändring, det vill säga liv.

Vad är då tid? Vi talar om lång tid och kort tid. Tiden mellan en dags solnedgång och följande dags soluppgång är, kosmiskt sett, kort, medan tiden mellan Gustav Vasas födelse och hans ättling Karl XVI Gustavs födelse är betydligt längre.

Rör det sig om ett jämnt tidsflöde, som rullar på med alltid samma hastighet? Nej, de flesta som tänkt djupt över tidens natur menar att ett jämnt tidsflöde inte existerar.

Det kan vara så att ju fler händelser, desto mera "tid". Alltså, om (förenklat:) mellan händelse A och händelse B i ett människoliv finns 368 olika händelser, så ger detta upphov till en tid, t ex en timme. Om *samtidigt*, i ett annat medvetande, mellan A och B finns 10 000 000 olika händelser, t ex i en dröm, så är den tiden mycket längre. Det är tydligen antalet händelser som skapar tidens längd.

Den norske psykologiprofessorn Harald Schjelderup tar upp problemet tiden i sin bok "Den dolda människan", 1961 (sv. övers. 1962) avsnittet "Drömmen, tiden och fantasin". Han berättar där bl a att han en gång suggererade en försöksperson att denne skulle ha en livlig dröm med början när han sa vad försökspersonen skulle drömma om och knackade *en* gång. När han därefter knackade två gånger, skulle försökspersonen vakna helt. Först skulle han inte minnas vad han drömt, men när Schjelderup säger orden *i alla fall* då minns han.

Citat från Schjelderup:

"Så säger jag: 'Ni skall drömma om en resa runt jorden', och knackar en gång. Fem sekunder senare knackar jag två gånger.

Han vaknar genast, berättar att han har sovit gott. Men på min fråga vad han har drömt, svarar han att han inte kan minnas. Jag säger: 'Är ni säkra på att ni inte minns det *i alla fall*?' Då går det plötsligt upp ett ljus för honom: 'Jag drömde om en världsomsegling – med båt – men jag tror inte att jag vill berätta om den. 'Varför inte?' 'Jag drömde så våldsamt mycket men

har inte lust att berätta om det.' Litet dröjande kommer det sedan: 'Jag reste i sällskap med en väninna och jag har inte lust att berätta om vad vi hade för oss.' 'Nej, det förstår jag. Och det behöver ni inte heller – men ni kan väl berätta litet om resan i övrigt.' 'Jo, vi anlöpte Dover och reste sen upp till London för att se på staden, och det tog lång tid. Senare var vi i Le Havre, Gibraltar, Suez, Röda Havet.' 'Hur långt kom ni?' 'Till Japan. Vi upplevde en sådan mängd saker.' 'Hur länge vill ni påstå att resan varade?' 'Å, ett par månader – det var nog två månader – jag upplevde hela månaderna – en sådan mängd saker – men jag har inte lust att prata om dem!'

Enligt klockan varade alltså de två månaderna i fem sekunder."

Harald Schjelderup berättar också om andra liknande fall, då lång tid i ett icke-normalt tillstånd har motsvarats av kort tid enligt klockan, t ex när en person i dödens närhet haft en detaljerad upplevelse av hela sitt liv, medan i det vanliga jordiska livet samtidigt mycket kort tid har gått.

Sådana upplevelser torde peka på att tidens längd beror på händelsemängden. Så, finns tiden annat än som ett mått på antalet händelser?

SM

En av de mest intressanta böckerna på svenska om det paranormala.

Överjaget enligt Paul Brunton

Jag vet, skriver Paul Brunton, att ett välvilligt, vist beskyddande gudomligt väsen, Överjaget (the Overself) är i alla människors inre. Det finns alltid som människans innersta jag, och det har varken början eller slut i tiden, utan är evigt.

Överjaget är vårt högre jag, vår egen sanna identitet. Det är också alla andra medvetna varelsers identitet och evighetsdimension.

När en individ inser sin identitet med sitt oförgångliga tidlösa inre, inser han också att han inte är sina tillfälliga tankar och känslor, utan i stället är identisk med det väsen som är hans botten.

Alla en mänsklig varelses lidanden är förknippade med den förgångliga världen och det personliga egot, som säger att jag är detta och inget annat. Men varelsens sanna väsen existerar i en värld av oändlig frid och sällhet.

I ögonblick av klarhet kan en människa inse sin sanna identitet som ett icke-materiellt väsen, och detta ger lycka.

Överjaget finns inte någon annanstans än som individens eget djupaste väsen. Hos detta väsen kan individen finna styrka och lycka.

När individen inser och upplever sin identitet med Överjaget, har han inga negativa tankar om något, utan tänker med kärlek på allt.

Paul Brunton skriver att Överjaget blir individens älskade följeslagare, som skänker en intensiv tillfredsställelse och väcker djup kärlek. I den aspekt av människan som är Överjaget, finns ett fullständigt lugn och en villkorlös kärlek, ingen förbittring, i stället medkänsla.

Att inse sin identitet med Överjaget är upplysning.

Försök till tolkning, av SM, utifrån fragment av Paul Bruntons *The Notebook*, översatta av Anna Bornstein, publicerade i tidskriften Mandala nr 2, 1991.

Mahayanabuddhismen

Mahayanabuddhismens lära och utövning syftar till att man skall uppnå självfulländning, dvs det fullständiga uppvaknande som Buddha själv erfor under boträdet, sedan han underkastat sig hård självdisciplin.

Enligt buddhismen är föreställningen om ett ego, dvs tanken att man själv är en separat individ, en illusion. Idén om ett "jag" ger upphov till tankar som "jag avskyr det här, jag älskar det här, det här är mitt, det här är ditt". Fiendskap, begär och främlingskap, som leder till lidande, är följderna av att man dras in i dessa tankegångar.

Buddhistisk meditation syftar till att nå upplysning och förverkligande av vår sanna natur.

Sökaren

... har en hemsida, www.sokaren.se, med cirka 275.000 besök under 10 år.

... nämns på många sajter på nätet, ofta med länk till hemsidan.

... finns på omkring 200 folk- och skolbibliotek.

... är med i Kulturtidskriftskatalogen, som kommer en gång om året.

... finns med i Bibliotekstjänsts Artikelsök.

... talas in för hörselskadade. (Boken "Stora tankar i vår tid – perspektiv på New Age" med texter ur Sökaren finns som talbok.)

Vegansk presidentkandidat

Bland presidentkandidaterna i USA har det funnits en djurvän och vegan, Dennis Kucinich, som är medlem i det demokratiska partiet. Hans veganism har fått en del uppmärksamhet – han förklarar att han respekterar allt levande. I slutet av januari drog han tillbaka sin kandidatur, eftersom han var chanslös mot Barack Obama och Hillary Clinton.

Källa: Djurens Rätt nr 1, 2008.

Mindre pengar till alternativ till djurförsök

Djurskyddsmyndigheten delade 2006 ut 18,5 miljoner kronor, varav 16,5 miljoner till att utveckla forskningsmetoder som alternativ till djurförsök, och 2 miljoner till förbättring av djurens förhållanden.

Allians för Sverige avskaffade djurskyddsmyndigheten efter sitt makttillträde. 2007 minskade regeringen summan att fördela till 9,9 miljoner, och för 2008 har den minskats ytterligare till 8 miljoner kronor.

Föreningen Djurens Rätt har nu tillsammans med Stiftelsen Forskning utan djurförsök samlat namn för kravet att regeringen skall satsa mer pengar på utveckling av alternativa metoder – minst lika mycket som 2006.

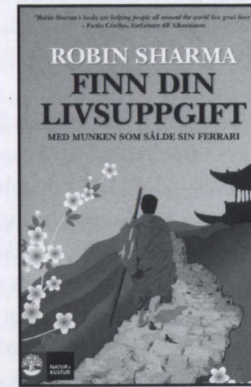
Källa: Djurens Rätt, nr 1, 2008.

Leva

At överleva är inte gott nog. Att leva är något mera: att kunna glädja sig åt det som finns och åt att själv finnas till.

Rolf Edberg

Bokfloden

Lev ett bra liv

Finn din livsuppgift – med munken som sålde sin Ferrari. Robin Sharma. Övers. Helena Hansson. 225 sid. Natur & Kultur, 2008.

Författaren har en bakgrund som jurist men är numera en av de mest välkända ledarskapstalarna i världen. Han har hittills skrivit tio böcker, varav de två senaste blivit översatta till svenska.

Det som anses exceptionellt med honom är det faktum att en framgångsrik advokat (Sharma) valt bort sin upparbetade statusposition till förmån för ett inre sökande.

Men är det egentligen så märkligt? Kanske i USA, där framgång definieras som mycket pengar och mycket synlig makt, men mindre i Västeuropa, där också andra, "inre" värden kan framträda och moderera en mer "amerikansk" hållning. Uppvaknanden sådana som Sharmas sker säkerligen överallt och i alla socialgrupper. Dessutom må sägas att även Sharmas nya väg följer den klassiska amerikanska framgångsvägen: från en första egenhändigt publicerad upplaga på blyga 2000 exemplar av "Munken som sålde sin Ferrari" till ett lyckat möte i bokhandeln med chefen för det stora förlaget HarperCollins och startandet av en bestsellerserie som idag publicerats i över 40 länder.

Boken är utformad som en fiktion, där huvudpersonen Dar Sandersen, ägare av en kedja fashionabla lyxhotell, genomgår en kris i samband med en skilsmässa. Sandersen fyller sig med självmedlidande och whisky, men innan självmordet är ett faktum finner han att kroppen övergår till ett bländade vitt ljus och en röst säger: "Ditt liv är en skatt, och du är så oerhört mycket mer än du tror."

Detta räddar honom. Sandersen kommer till förståelse för att alla problem, små som stora, är en del av en personlig utvecklingsprocess. Han börjar söka efter livs mening. Ett möte sker så småningom med mästaren Julian Mantle, även kallad

"munken som sålde sin Ferrari".

Julian hade, berättar Sandersen, varit en av landets främsta advokater, "en superstjärna i ordets rätta bemärkelse". Men efter en hjärtattack och andra svårigheter hade Julian dragit sig tillbaka och istället rest till Indien, där han via andliga övningar funnit essentiell kunskap och återvunnit sin hälsa.

Tillbaka i USA kunde han nu ta av sig sin sociala mask och istället låta sitt äkta jag komma fram i samklang med de egna högsta värderingarna, vilket också innebar en frihet från att böja sig inför tidigare accepterade sociala konventioner.

Boken följer sålunda den unge läraktige Dars reaktioner inför sin äldre mentor Julians lärande. Vi får läsa att "det kommer att ske ett kvantsprång i antalet människor som vägrar att leva något annat än ett upphöjt, gott och modigt liv... Hela människosläktet håller på att förändras. Vi vägrar att nöja oss med något annat än personlig storhet".

I centrum finns sju steg till självuppvaknande, bland dem insikten att vi vanligtvis lever i ett tillstånd av självbedrägeri, en omlärningsfas där vi genom vägledning från mästare släpper taget om gamla mönster av tanke, känsla och handlande. Till sist en final prövning och därefter Jagets stora uppvaknande.

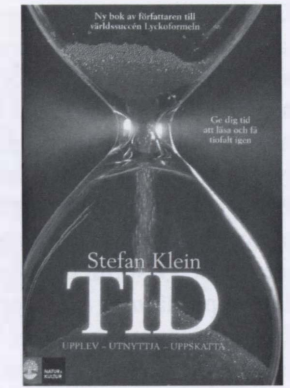
Dessutom ingår "de fem dagliga föresatserna", av vilka t.ex. den första är att stiga upp klockan fem varje morgon för att skapa "din heliga timme" och den andra är att "visa mer omsorg, medkänsla och karaktärsstyrka än din omgivning förväntar sig av dig".

Som synes är det inget märkvärdigt eller märkligt innehåll (förutom då klockan femdisciplinen), utan snarast "formulär 1A" för adepter inom personlig utveckling och mental träning.

Läsare som hållit sig à jour med ämnesområdet har läst detta i olika tonarter åtskilliga gånger förut medan Dar Sandersen tycks förundrad över klokskaperna som mästaren Julian Mantle yppar.

Ovanstående betyder inte att "Finn din livsuppgift" är mindre värdefull – här finns tänkvärda passager formulerade på ett begripligt språk och med en tydlig dramatisk framåtrörelse – utan innebär att de som sannolikt har mest att hämta ur boken är läsare som likt Sandersen just börjat förnimma, att det existerar essentiella värden utanför de mer konsumistiska, materialistiska och idag av samhället omhuldade värdena.

Gunnar Martin Aronsson

Tiden går

Stefan Klein. *Tid*. Övers. Mia Engvén. 270 sid. Natur & Kultur, 2008.

Tid är ett fascinerande fenomen, vilket den tyske vetenskapsjournalisten Stefan Klein tagit fasta på i den här boken. På svenska finns sedan tidigare "Lyckoformeln" (sv. 2005), i vilken han på ett mycket lärt och samtidigt underhållande sätt reflekterat över vår behagssträvan.

Klein skriver i "Tid" att vi en gång enbart utgick från "händelsetid", något som innebar att vi följde "den rytm som solen, klimatet och religionen föreskrev". Att dela upp händelserna i timmar eller minuter var för det absoluta flertalet okänt.

När de första europeiska kyrkklockorna installerades på 1300-talet, började dock något hända: förutom kyrkans händelser började det snart ringa också när stadsportarna öppnades och stängdes och i samband med torgförsäljningen. Med den allt mer växande handeln och etablerandet av kommersiella transporter och industrier ökade också behovet av tydligare tidmätning. Ingen fick komma för sent till tågets avgång, och arbetarna måste komma samtidigt till fabriken. Snart hördes fabriksvissslor, och allt fler tidmätare och klockor installerades.

Den amerikanske teknikhistorikern Lewis Mumford konstaterade: "Det var klockan, inte ångmaskinen, som var den avgörande maskinen för den moderna industrialdern." Klein berättar vidare om hur det moderna samhällets krav på individen skapar en alltmer onaturlig tidspress: vi förväntas i stort sett vara tillgängliga när och var som helst, via mobiltelefon, SMS och e-post, oavsett våra faktiska omständigheter i stunden.

Vi har också i hög grad vant oss vid att bli avbrutna av ärenden som inte har med den uppgift, som vi är engagerade i, att göra. Vår tid styckas upp, fragmentiseras, och det tar tid också att komma tillbaka till vår upp-

gift.

Klein noterar att en oproportionerligt stor del av arbetstiden för dem som arbetar med datorer viks åt att rensa e-posten från skräp, men också att de flesta har svårt att hålla kvar sitt fokus på det egentliga arbetet om ett nytt e-mail dimper ner under arbetstiden. Detta synes vara en psykologisk funktion från vår barndom som aktiveras: den om omedelbar behovstillfredsställelse. Oftast skulle en e-postläsningssäkerligen kunna skjutas fram i tiden, men vi väljer ändå att ögna igenom det, eller åtminstone se vem posten kommer ifrån. Och tiden går åt till att hoppa än hit, än dit.

Allt bygger upp en latent press: kommer vi att bli klara med vårt arbete inom den förelagda tiden? Vad händer om jag inte hinner?

Blotta tanken kan få fysiologiska reaktioner att utlösas. Bland annat kan vi börja svettas, få hjärklappning, vårt blodtryck kan stiga o.s.v. Vi blir stressade. Men, understryker Klein, vi blir inte stressade för att vi inte har någon tid kvar, utan eftersom vi blir stressade upplever vi att vi inte har någon tid kvar. Den som upplever sig ha en intakt koncentrationsförmåga och inre kontroll tenderar också att kunna arbeta utan att stressreaktioner sätter igång i kroppen. Klein exemplifierar med en sushimästare som mycket målmedvetet och exakt hackar upp en beställd fisk oavsett hur många som otåligt står och väntar på att få sin beställning expedierad.

Boken erbjuder ett ymnighetshorn av exempel vad gäller våra uppfattningar och vår forskning kring företeelsen tid: vi har hjärnans automatiska jonglerande med tidsförskjutningar (hur "samma" klocktid psykologiskt kan uppfattas som antingen mycket långsam eller mycket snabb).

Vi har material om bybors kontra stadsbors tidsuppfattning, stoff om tiden i Samuel Becketts berömda pjäs "I väntan på Godot", Swifts "Gullivers resor" och i Einsteins teorier, vi kan läsa om tidsuppfattning hos vittnen i brottmålsprocesser och i samband med neuropsykologiska mörkerexperiment.

I likhet med exempelvis essäisten Alain de Botton lyckas Klein harmoniskt förena vetenskaplig omsorg med en språklig begåvning där viljan att engagera och underhålla dramaturgiskt driver framställningen framåt.

I epilogen föreslår Klein en ny tidskultur: *Sex steg för ett lugnare liv*. Det första handlar om att minska stressbelastningen genom att själv i högre grad råda över sin

tid, det andra om att leva i harmoni med kroppens biologiska klocka (istället för att ständigt söka anpassa sig till den mekaniska eller abstrakta tiden). Det tredje om att under fritiden medvetet söka odla lugn och rekreation och det fjärde om att mer varsebli själva nuet. Det femte om att förbättra vår koncentrationsförmåga och det sjätte om att se oss själva som "gestaltare av tid, inte som offer för omständigheterna".

Kleins slutsats är alltså, trots allt, förhoppningsfull: vi är inte, eller behöver inte vara, slavar under klockan, utan är, eller kan vara, herrar över vår tid.

Gunnar Martin Aronsson

Lagerroths tankesmedja

Humanist bland naturvetare eller Vetenskap – världsbild – sätt att tänka. Erland Lagerroth. 220 sid. Books on demand, Visby 2008.

Litteraturvetaren Erland Lagerroths nya bok är närmast en artikelsammanställning från olika arbetsprojekt: tidigare publicerade artiklar, debattinlägg, recensioner och essäer. Resultatet blir att vissa resonemang och hänvisningar dyker upp flera gånger i nya variationer, vilket formmässigt ger ett något oredigerat, splittrat intryck.

Lagerroths centrala utgångspunkt är tankegångar som främst härleds från forskare och författare som Erich Jantsch (i synnerhet hans bok *The Self-Organizing Universe*, 1980), nobelpristaren Ilya Prigogine och hans teori om "dissipativa strukturer" samt filosofen Ken Wilber som betonar "kosmos självöverskridande drivkraft".

Som författaren skriver själv: "Nyckelbegreppet för denna tredje väg (efter darwinism och intelligent design) är självorganisation – tanken att naturen och världen fortlöpande organiserar sig själv." Genom en feedbackprocess, "fluktuationer utifrån eller inifrån systemet", drivs det, enligt Lagerroth, över en "instabilitets-tröskel" till att "omsöka sig själv". Lagerroth polemiserar mot den naturvetenskapliga

uppfattningen att livets utveckling baseras på slumpmässiga faktorer, likaväl som mot den nyligen lanserade teorin om "intelligent design".

Undertecknad håller med Lagerroth om att naturvetenskapens strävan efter reduktion och analys inte löser problemet med att förklara vare sig existensen i sig eller hur biologiska system utvecklas. När läkarna närmast i triumf proklamerar att de funnit genen för den eller den sjukdomen (och därmed signalerar ett stort genombrott) är det lätt att känna skepsis: ingen enskild del av människokroppen, ingen gen, förklarar helhetssystemet kroppen, liksom inte heller ett enskilt virus eller en enskild bakterieart eller gen förklarar varför ett helt system blir instabilt och utvecklar sig till sjukdom.

Ett självorganiserande system låter dock i mina öron som om forskaren, som lägger fram en teori om ett sådant system, förväxlar verkanplanet med orsaksplanet. Själv har jag aldrig sett ett självorganiserande system i vårt samhälle och få indicier pekar på att något sådant skulle kunna existera. Det har i alla tider varit levande människor som organiserat samhällen, och hela civilisationer har framträtt genom organisering av tänkandet och därigenom för hur byar, städer, infrastruktur såväl som sociala konstruktioner som politik, socialtjänst och sjukvård skall utformas. Ingen som helst självorganisering har skett, snarast sker med tiden en naturlig upplösning av den organisering som gjorts. Allt som skapats av mänsklig hand har skapats genom organiserat tänkande.

Om nu det mänskliga samhället påvisar alla tecken på styrd, organiserad utveckling, varför skulle då inte naturen i stort ha liknande organisationsprinciper?

För att nu ytterligare reflektera över bokens tankegångar, synes mig en svaghet i författarens resonemang vara att "intelligensen tänker bara i rak linje, orsak-verkan, medan självorganisationen försiggår i spiral, genom feedback". Som bekant börjar begreppet intelligens, sammankopplat med IQ i dess klassiska definition, vidgas, inte minst genom Howard Gardners forskning och etablerandet av begreppet multipla intelligenser med minst sju olika intelligensfunktioner, till vilka ännu fler nu har adderats.

De första sju var lingvistisk (språklig) intelligens, logisk-matematisk intelligens, musikalisk intelligens, kroppslig-kinestetisk intelligens, spatial (rumslig) intelligens, interpersonell intelligens (att förstå andra människors motivationer och in-

tentioner), intrapersonell intelligens (förmågan att förstå sig själv).

Och varför skulle nu inte intelligensfunktionen kunna uttrycka sig i ett återkopplingssystem eller kunna beskrivas i spiralens form?

En del av boken upptas av författarens tråtor med föreningen Vetenskap och Folkbildning och dess dåvarande ordförande Dan Larhammar samt den aktive Sven Ove Hansson i samband med Lagerroths utnämning till "Årets förvillare 1998", en diskussion som synes denne anmälare något passé.

Lagerroth går vidare i svaromål vad gäller recensioner av hans böcker i exempelvis Östgöta Correspondenten 1995 och Ordfront magasinet 2005 och understryker, att hans repliker ofta "förbigås med tystnad", eller att recensenterna "läst skrifterna som fan läser bibeln", för att hitta så många fel och svagheter som möjligt och "för att bortse från det som är av vikt och värde". Den akademiska världen har dessutom, skriver kollegan Joachim Israel på bokens baksida, vänt Lagerroth ryggen genom att undvika att ge honom en professur. Författarens slutsats är att "den som inte håller sig till den givna spelplanen straffas med utfrysning, uteslutning, utnämning till förvillare".

Men: att människor missförstår vad man skriver eller säger är ju en del av de existentiella villkor som vi alla lever under, så egentligen finns väl inget att förundra sig över?

Och alla som väljer att gå sin egen väg med kraft och oppositionslusta öppnar sig för ett motstånd hos dem som ännu inte är öppna för att göra så själva.

Ett kapitel avhandlar Ken Wilber och hans till synes enkla men i mitt tycke mycket svårbegripliga "kvadrant"-system, som tidigare har tagits upp i denna tidskrift. Och när Wilber, enligt Lagerroth, skriver att medvetandet bara är "en större eller mindre grad av tomhet eller öppenhet, där fenomenen framträder, ett slags torg", blir jag tveksam inför Wilbers rykte som genialisk tänkare. Citatet betecknar enligt mitt förmenande ett uttryck för en av medvetandets funktioner, inte medvetandet i sig. Även Wilbers i boken omtalade raseriutbrott mot dem som har från honom avviker åsikter vittnar om ett sinne som kan befinna sig i stark obalans.

Ytterligare ett kapitel recenserar vetenskapsfilosofen Henri Bortofts bok *The Wholeness of Nature – Goethe's Way of Science* (1996). J. W. von Goethe (1749–1832)

är som bekant ansedd som ett universalgeni, verksam som diktare såväl som filosof och naturforskare. Här tas i synnerhet hans (mot Newton riktade) färglära upp, liksom hans växtlära, "morfologin", hur växter enligt Goethe är "görande" och därmed formskapande, något som enligt Goethe härrör ur en metafysisk "urplanta", ungefärligen motsvarande Platons "växtens idé".

Dessutom recenserar Lagerroth forskaren Stephan Hardings *Animate Earth. Science, Intuition and Gaia*, David Abrams

De under bokfloden anmälda böckerna kan köpas från
Parthenon Bokhandel
Box 3053
611 03 Nyköping

The Spell of the Sensuous (1996) och John Brockmans *The New Humanists: Science at the Edge*.

Gunnar Martin Aronsson

PÅ LYCKOVÄGEN

Det har sagts att visa människor är lyckliga över småsaker, medan dumbommar inte är nöjda med någonting. Men – alla visa har varit dumbommar. Så det finns alltid en väg till omvändelse. Ett trick är att räkna glädjeämnen – i stället för att plåga sig med beklaganden och anklagelser. Ett annat trick är att stanna och njuta – att skärpa sina sinnen inför naturen och människorna, för förståelsen av skönheten och storheten i allt. Ett tredje trick är att våga satsa sig själv. G. Bernard Shaw lär ha sagt att det stora livselixiret är att vara grundligt utsliten när man en gång står vid livets slut.

Ingen föds lycklig! Lycka är inte en gåva från gudarna, utan det är något man skapar. Inre rikedom föder lycka – men tomhet är ett tillstånd av djup olycka. Tomma människor saknar tro på sitt eget värde, och de har inte heller någon värme att ge, varken i arbete, vänskap eller kärlek. De bara väntar på att någon god fe plötsligt skall uppsöka dem och förvandla deras liv.

Lycka och hälsa hör ihop. Kroppsligt välbefinnande skapar spontant upplevelse av lycka. Are Waerland sa att lycka är att leva i en så fullkomlig harmoni som möjligt med det stora levande sammanhang som är Livet. Hälsa – och därmed lycka – var enligt Waerland att utgöra en fullkomlig del av den stora livsharmonin.

Lycka och hälsa följs också åt på så sätt att lyckliga människor tenderar att vara sjuka mindre ofta och återhämta sig snabbare. Lyckliga människor tycks även åldras långsammare. Det är känt att upplevelsen att vara olyck-

lig är en viktig faktor vid uppkomsten av många sjukdomar. Sjukdomssymptom kan visa sig när en människa utsätts för psykisk påfrestning med oro eller depression, t ex i samband med förlusten av någon nära anhörig.

Det har sagts att lyckan inte skall sökas. Ty strävar man efter den, så flyr den undan. Det är sant i den meningen att ingen kan bestämma sig för att vara lycklig. Man måste vara lycklig för att kunna känna sig lycklig. Det går inte att lura sig själv.

Men något för livskvaliteten så avgörande som lycka bör inte lämnas åt slumpen. Nej, man måste ha lyckans idé inombords och sträva efter att förverkliga den.

Lyckan är det bästa av allt. Man är mest människa, när man är lycklig. Att vara lycklig är att verkligen leva. Erich Fromm har sagt att lycka är ett bevis på framgång i konsten att leva.

När du är helt uppslukad av ett intresse, då är du lycklig – åtminstone de stunderna. Lycka har med fascination att göra, med entusiasm – och inre frid. När du är belåten, då är du lycklig. När du känner att du vill vara just här, just nu och göra just det som du gör, då är du lycklig. Då är du spontant lycklig. Men det finns även en annan lycka, den sökta och skapade, den lycka man långsamt får att födas.

Det tillstånd som kallas lycka är en följd av en mognadsprocess, av att man är tillfreds, befinner sig i kärleksfull harmoni med världen, inte önskar mer än livet kan bjuda, men gläder sig åt det som är.

SÖKARENS KNASPRIS

ges till den ateistiska rörelsen

För några år sedan delade Sökaren årligen ut ett "knaspris" vid sidan av klokpriset. Sedan tyckte red. att detta var ett elakt pris och slopade det. Men nu återkommer det, och ges till en rörelse.

Ateister tror att världen har blivit till genom en lång följd av slump-händelser. Allt, både det levande och det icke levande, är resultat av kemiska och fysiska naturliga processer, med "mutationer" (fel i överföringen av arvsanlag) som ett avgörande inslag, menar de. Sådant skeende skulle ge upphov till en stor röra av användbart och icke användbart, där "naturligt urval" sedan sorterade fram de sällsynta mutationer som kunde fungera som förbättringar av levande organismer.

Hjärtat och blodomloppet, lungorna, ögonen och öronen, munnen, magsäcken och ämnesomsättningen, den fantastiska hjärnan med medvetandet, viljan och personligheten, musklerna, lederna, huden och allt annat, som tillsammans utgör en ytterligt komplex levande varelse, har enligt ateisterna tillkommit genom fel och urval utan medverkan av en intelligent skapande kraft.

Ateisterna har som *utgångspunkt* att allt skapande i universum *måste* bero på materiella processer och naturligt urval i kampen för tillvaron. Det finns inga avsikter, inga mål i evolutionen, säger de. Den riktning som evolutionen tycks ha beror på urvalet.

En motsatt uppfattning är att det finns en högre skapande *kraft*, som kan vara inget mindre än världsgrunden. Denna kraft kan personifieras som Gud, Skaparen eller en intelligent designer, men en sådan personifiering är tveksam, kanske alldeles felaktig. Man kan istället tala om en "faktor X", som inte närmare kan beskrivas.

I många intelligenta uttalanden avvisas de ateistiska tankarna. Vi har i Sökaren återgett flera av dem (www.sokaren.se/INDEX624.HTML).

En intelligent röst är molekylärbio-logen Michael Denton. I sin bok *Evolution: Theory in Crisis* (Burnett Books, 1985) pekar han på att universum helt igenom är perfekt, utomordentligt sinnrikt och elegant, och hur – frågar han – skall man kunna förena detta med läran att hela universum är en följd av slumpprocesser? Med utgångspunkt från Darwins lära framstår det perfekta universum som en fullständig gåta. Är det verkligen trovärdigt att slumpen byggt upp en verklighet där även de allra minsta delarna är komplexa långt bortom vår egen skapande förmåga? Vid sidan av naturens molekyler och deras sinnrika funktioner framstår även de mest avancerade mänskliga konstruktioner som klumpiga. Denton upplyser också att man inom biologin idag ständigt avslöjar en allt större komplexitet och sinnrikhet hos det levande. Inför detta känner människan ödmjukhet.

Denton menar att Darwins åsikt att slumpen letar sig fram till naturens utstuderat ändamålsenliga former är en av de mest vågade teserna i hela vetenskapens historia – och en av de sämst belagda!

Det är fel att göra gällande, säger Denton bland annat, att exempelvis elefanter och moskiter kan ha skapats av slumpen, när vi ännu inte vet om en enda proteinmolekyl kan ha uppkommit av en slump!

Darwin hade rätt i att slumpen spelar en roll vid uppkomsten av variationer inom arterna, anser Denton. Däremot betvivlar han – liksom en del andra biologer – att

endast slumpen kan förklara livets uppkomst och släktskapet mellan klasser och ordningar i naturen. Ordningen aminosyror hos arter som anses besläktade visar ingen genetisk härstamning från en klass till en annan, påpekar han. Det finns på den molekylära nivån inga spår av den utveckling man traditionellt tänker sig: från fisk till amfibie till reptil och till däggdjur.

Upptäckter inom den moderna molekylärbio-login stöder idén om från varandra klart skilda arter, anser Denton: alla katter är variationer på temat katt. Molekylerna har lika litet som fossilerna kunnat ge oss några felande länkar mellan olika existerande arter.

Vi vet faktiskt ännu inte alls hur utvecklingen gått till, understryker Michael Denton.

En argument för "intelligent design" i universum, som förs fram av Michael Behe i hans bok *Darwin's Black Box*, är blodsystemet som är komplicerat uppbyggt och där alla delarna måste samverka för att exempelvis blodet skall levera sig på rätt sätt vid rätt tidpunkt och på rätt ställe och sedan sluta levera sig vid rätt tid, allt för att hjälpa kroppen och inte skada den. Varje del i denna komplexa process har sin funktion i processen, men eljest ingen funktion alls. Allt detta synes naturligtvis vara en följd av ett intelligent skapande.

Min bedömning är att ateismen/slump-hypotesen måste anses motbevisad.

Men ännu kastas motbevisen i paperskorgen av det omedvetna kulturella och naturvetenskapliga etablissemangen.

SM

När man blickar ut över världen och bl a ser de organiska livsformerna, tycks det alldeles onödigt att ytterligare bevisa att det måste finnas en intelligent skapande kraft bakom detta.

Ett exempel: Barn är språkgenier. De lär sig språket förbluffande snabbt och bra. Hur kan detta komma sig? Knappast för att barn med denna förmåga har överlevt under evolutionen, till skillnad från barn som varit språkligt "dummare". Naturligtvis har de unga lätt att lära sig sitt språk för att det skall så vara, för att det är så tänkt – för att de är så programmerade.

Allt är som det är för att det är så bestämt.

En del hävdar att universum består av "livlös" materia, att allting är underkastat till-fälligheternas spel, att det är "slumpen" som styr. Andra menar, i likhet med mig, att världsalltet är en levande organism, oändligt klok och medkännande. Att betrakta universum som blott och bart död materia är en möjlig berättelse. Att betrakta det som ett levande väsen är en annan. Vilken berättelse är sann för dig?

Gary Zukav
i *Själens berättelser*

Den moderna vetenskapen har bekräftat att naturen skapar helheter, att det är naturens kännetecken att sätta samman delar i mer och mer samverkande, meningsfulla mönster. Världen framstår för oss inte som ett blint spel av atomer, utan i stället som en stor organisation.

Marilyn Ferguson
i *Mot en ny tidsålder*

Alla som på allvar sysslar med det vetenskapliga sökandet efter sanning, blir övertygade om att en Ande döljer sig bakom universums lagar – en Ande som är vida överlägsen människans, och inför vilken vi med vår anspråkslösa förmåga måste känna oss ödmjuka.

Albert Einstein
citerad av Michael Sabom
i *Vi upplevde döden*

Darwinismens huvudsyfte var att driva ut de sista spåren av en otrolig Gud från biologin. Men teorin ersätter Gud med en ännu mer otrolig gudomlighet – den allsmåttiga slumpen.

T. Rosazak

Tiden är inte till någon hjälp. Biomolekyler utanför ett levande system tenderar att brytas ned med tiden, inte byggas upp. I de flesta fall existerar de endast under några få dagar. Tiden upplöser komplexa system.

Michael Pitman

Det är mycket svårt att undvika ord som pekar på syfte, när man beskriver de underbart ändamålsenliga former som förekommer i den levande världen.

L. E. Orgel

Det fanns en mäktig grupp vars fientlighet gentemot Galileo aldrig minskade: aristoleli-anerna vid universiteten. Det mänskliga sinnets tröghet och dess motstånd mot nyheter visas allra klarast inte, som man skulle tro, av den okunniga massan utan av yrkesmän med ett intresse i tradition och lärdoms-monopol. Nyheter utgör ett dubbelt hot mot akademiska medelmåttor: det hotar deras orakelmässiga auktoritet och framkallar en djup fruktan att hela deras mödosamt konstruerade tankebyggnad skall bryta samman.

Arthur Koestler

Det är en psykologisk lag att radikalt nya idéer möter kraftigt motstånd av etablissemangen. Några av dessa idéer accepteras så småningom och deras upphovsmän hyllas.

Framtänderna hos människan är skarpa och lämpliga att sönderdela födan med; kindtänderna däremot är breda och lämpar sig till söndermalning av födan.

Precis så borde det se ut i munnen på människan om en intelligens hade bestämt munnens utseende.

Ändå menar ateisterna att tänderna är ett verk av slump och urval, dvs att inget intelligent syfte ligger bakom.

Varje detalj i människokroppen, och alla helheter den består av, ser ut att finnas där för ett ändamål som tjänar individen.

Det tycks finnas en intelligent faktor bakom evolutionen.

Vetenskapsmannen och patern Pierre Teilhard de Chardin menade att det finns en medveten strävan i kosmos, en strävan mot allt högre livsformer. Detta förutsätter medvetande och intelligens.

Gud fortsätter skapelsearbetet tiderna igenom.

Ilya Prigogine

En av dagens fysiker, Amit Goswami, menar att den biologiska evolutionen inte kan förklaras enbart med darwinismen. De rader av fossil som skall bevisa en långsam evolution i darwinsk mening har stora luckor. Hypotesen förutsätter många och stora språng i utvecklingen. Men om man tänker sig att skapande medvetande ligger bakom allt, då framträder en bild av kreativitet i evolutionen, liknande vår egen kreativitet.

Det materialistiska sättet att vilja förklara verkligheten förklarar i själva verket ingenting. Vi behöver gudshypotesen, anser Goswami, det vill säga tanken att medvetande är något högre än materia.

Det är ytterst medvetande som skapar världsalltet, säger Goswami, som är professor i fysik i Oregon. Universums kreativitet är en dold faktor, som dagens naturforskare inte märker.

Mystiker, säger Goswami också, framhåller att världsgrunden, medvetandet, går före materian. Världsgrunden är själv-existerande, det vill säga den beror inte av något annat än sig själv. Den är allt som existerar. Det finns i grunden inget annat än Gud. I Gud existerar allting.

Den framstående brittiske astronomen Fred Hoyle hör till de vetenskapare som inte tror på slumphypotesen. Han har bl a skrivit att "de biokemiska ämnena med deras förbluffande ordning måste vara ett verk av någon intelligens".

Universum är inte skapat, utan skapas ständigt. Det växer, kanske i det oändliga.

Henri Bergson

Universum har aldrig upphört att skapa.

Paul Davis

Ken Wilber tycker att det är rimligt att se ett högre mönster, en djupare ordning bakom evolutionen.

Den enda eviga sanningen om vetenskapen är förmodligen att alla teorier revideras med tiden.

Peter Russell

Materialismen är död

Den newtonska verkligheten var solid och mekanisk. Den bestod av materiella ting som verkade på materiella ting. Världen uppfattades som en stor maskin, robust och oändlig. Materians minsta delar, atomerna, tycktes vara som små solsystem: elektroner kretsade kring en atomkärna. Idag är dessa bilder inte längre i bruk. "Blotta försöket att frammana en bild av elementarpartiklar och tänka på dem i visuella termer är att totalt missförstå dem", sa nobelpristagaren i fysik Werner Heisenberg. Atomerna är inga ting i vanlig bemärkelse.

Materians minsta delar har ingen materiell substans. Det vet vi idag. De har massa, men massan är en form av energi.

Verkligheten är inte sådan som vi trodde förr. Atomerna består, frånsett de buntar av energi som kallas partiklar, av tomrum.

Idag framstår inte universum längre som en maskin, utan mera som ett tänkande väsen.

Förr handlade fysiken enbart om materia. Där fanns ingen plats för medvetande/tanke. Men nu har medvetandet trängt in i fysikens världsbild. Man kan idag inte hävda att där bara finns materia och inget medvetande (*mind*), eftersom ett sådant påstående skulle strida mot väsentliga upptäckter inom den moderna fysiken, vilka visar att det inte finns någon materia i begreppets traditionella betydelse.

Det framkommer allt fler bevis för att vi lever i ett universum som är ett skapande medvetande, vilket ständigt utvecklar sin skapelse till allt högre former.

Enligt en ny bild av verkligheten som börjar framträda, finns det inte någon annan substans än medvetande i kosmos!

Detta innebär att världsalltet inte är själlöst och mekaniskt. Det är i stället medvetet, och det vill något. Det *strävar*. Det har *intelligens*.

Hos många finns idag en förväntan. De ser framför sig ett vetenskapligt genombrott till en ny världsbild, där universum i grunden är av andlig natur: Detta skulle kunna göra människors livssyn mer glädjefylld. Om världen är andlig, har detta en positiv verkan på människors sinnen.

En del fysiker börjar uppfatta verkligheten på liknande sätt som mystiker. Indiska mystiker har sedan länge hävdade att *verkligheten är medvetande*. Materialen är en illusion, *maya*. Den kan sägas vara medvetande i grov form, förtätat. Ur detta världsmedvetande springer allt fram.

Enligt mystiker finns medvetande i allt, i de mänskliga organismerna, i djuren, i växterna, ja även i materia.

Medvetandesubstansen genomtränger allt och finns i allt

som dess grund. Denna substans är vår väsensgrund.

Mystiker säger också att verkligheten är en och odelbar, oändlig och evig. I grunden är den oföränderlig, men företeelserna i den förändras ständigt.

Människans inre, hennes andliga kärna, är samma som den yttersta verkligheten, den eviga sanningen. Människan är alltså i sitt väsens grund identisk med Guds väsen, som är den tänkande substansen.

Precis som mystiker gör finns det många vetenskapare idag som uppfattar världen som en helhet.

Werner Heisenberg: "Världen framstår idag som en komplicerad väv av händelser, vari samband av olika slag växlar, sammanfaller eller kombineras och därigenom bestämmer helhetens uppbyggnad."

A. N. Whitehead: "De fundamentala begreppen är aktivitet och process. /.../ Naturen är en skådeplats för växlande samband mellan aktiviteter. Alla ting förändras, deras verksamhet och inbördes förhållanden förändras." Det rör sig om *processer*, som hänger samman. Inget existerar fristående, isolerat, som ett slutet helt.

Mystikens kärnidé är att *allt är ett*. Mystik och naturvetenskap har börjat sammanfalla. Det visar att vetenskapen har all anledning att se med respekt och intresse på mystiken.

Precis som mystikerna säger att tiden är en illusion, gör också nutidens fysiker detta. Båda uppfattar varat som ett evigt nu. Tiden finns, men den är inte något som "flyter fram". Den är: Det förflutna, det nuvarande och framtiden blandas.

Om det nu är så att skapande medvetande är den yttersta verkligheten, då kan det hända att evolutionen har ett *mål* – att livets eget syfte är att söka sin fulländning. Det börjar i vår tid komma fram bevis för att en målmedveten intelligens genomtränger världen och är närvarande i allt.

Enligt urgamla österländska visdomsord från mystiker "existerar universum på grund av att Brahma (Gud) tänker".

Den engelske fysikern Arthur Eddington menade att *universum är byggt av tankestoff*.

De flesta inom nutidens vetenskapliga etablissemang och inom den kulturella eliten håller dock till synes alltför fast vid ateismen-materialismen: världen och naturen får endast förklaras genom mekaniska slumpprocesser och naturligt urval. Detta är en grundläggande felsyn, vilket blir uppenbart om man tänker på hur världen är uppbyggd.

Ovetenskaplig ateism

Ateister/materialister hävdar att universum måste förklaras "naturligt", utan "övernaturliga" ingripanden – allt är materia, säger de; medvetande är ett sekundärt fenomen, ett bi-fenomen till materia, och inget grundläggande, inget som kan inverka på materia. De avvisar både en medveten skapelse av en "högre makt" under kort tid och en styrning av en lång evolution. Utvecklingen är "blind", anser de; där finns inga mål. Det är bara fråga om processer av mekanisk och kemisk art.

Vetenskapen menar, säger ateisterna, att allt kan förklaras utan Gud; "han" är alldeles onödig. Gud är inget vetenskapligt begrepp, utan ett religiöst.

En viktig faktor i utvecklingen är enligt ateisterna/materialisterna mutationer, dvs stora och små fel i överföringen av arvsanlag från en individ till dess avkomma. En liten del av dessa naturens misstag har varit så värdefulla att de gett avgörande fördelar i kampen för tillvaron, så att de drabbade individerna har levt vidare och fortplantat sin art.

En invändning från "troende" är att det i naturen finns många exempel på "icke reducerbar komplexitet", dvs levande system, där flera samverkande delar måste ha blivit till samtidigt som delar i en idé, för att systemet skulle fungera. Detta avvisas av ateisterna som icke intelligent, eftersom det strider mot darwinismen och slumphypotesen.

Emellertid tyder allt på att skapande intelligens finns bakom livsformerna. Titta på dina knän! Lederna är sinnrikt konstruerade. Det verkar finnas en intelligens bakom, liksom bakom kroppen i alla dess detaljer. Men ateisterna talar i stället om mutationer och naturligt urval, eftersom de har bestämt sig för att ett intelligent skapande inte finns i universum.

Du kan betrakta alla detaljer i din kropp, och du ser samma sak: konstruktionen är högt utvecklad och perfekt!

Det tycks uppenbart att människokroppen är ett intelligent bygge, som fordrar en "byggherre". Men detta är en felsyn, anser ateisterna, eftersom man inte behöver tänka sig att Gud finns. Att något beror på Gud är ingen förklaring.

Och tanken att evolutionen förklaras enligt Darwin är så starkt etablerad inom naturvetenskapen, anser ateisterna, att den inte ifrågasätts. Sin egen uppfattning beskriver de som ett vetande (!) medan motståndarna anses vara troende; tro står mot vetande.

Och: om Gud hade funnits, vem eller vad hade då skapat Gud? frågar ateisterna. Gudsbegreppet leder in i en återvändsgränd; man kommer inte till en slutlig förklaring: Gud I beror på Gud II, som beror på Gud III, som beror på Gud IV osv. De tänker inte att "Gud" är själva världsgrunden, Det Som Är.

Världsalltet är materiellt och kan inte vara medvetet, tänkande, skapande och viljande – sådan är vår tids naturvetenskapliga syn på världen. Att världen är icke-materiell, andlig, är en mystisk, religiös föreställning som vetenskapen idag står främmande för.

Men en förändring i världsbilden kan börja, när naturvetare och filosofer inser att synen på verkligheten som omedveten materia är en godtycklig utgångspunkt och strider mot mycket av vad vi vet.

SM

Det uppskattas idag att det finns ca 3000 religioner på jorden. I detta läge är det naturligt, menar ateister och agnostiker, att förhålla sig skeptisk till alla försök att religiöst förklara verkligheten.

Hos mänskligheten finns ett behov av religion. Man vill se en mening med livet, en förklaring till varför människan och universum finns. Man vill att det skall finnas något mer än ett enda liv utan djupare mening. Detta är begripligt. Men religiös skepsis torde också ha funnits så länge religion har funnits. Det är också begripligt. Modern intellektuell skepsis i religiösa frågor har sin grund i sanningskravet. Man vill, liksom Ingemar Hedenius, inte tro på något som det inte finns rimliga skäl att tro på.

Det är inte lätt att tro på ett typiskt religiöst sätt, ja det fordras intellektuella kullerbyttor för att göra det, även om många tycks vara ett slags troskonstnärer – de verkar kunna tro på nästan vad som helst, bara det har någon liten grund, hur egendomlig denna än är.

Universum är stort. I vår galax, Vintergatan, finns miljarder solar. Och kring solarna snurrar miljarder planeter, varav några kan tänkas ha intelligenta livsformer. Det finns också miljarder andra galaxer. Dessutom kan universum vara långt större än den värld vi kan uppfatta med våra instrument och sinnen. Det världsallt som vi kan observera, kan vara bara en liten del av det fullständiga allt.

Varför finns detta väldiga kosmos? Ateismen/materialismen säger att allt beror på mekaniska processer. En andlig kraft tänker de bort. De har en metafysisk grundsyn som säger att världsgrunden är materia. Men det är mer sannolikt att den är icke-materiell, andlig, så som mystiker menar.

Vad är livets mening? Den frågan kan avse den stora meningen, som kan ligga i universum självt, oberoende av vad vi själva tycker, eller den lilla meningen, som gäller vårt eget liv.

Vårt eget liv kan vi fylla med mening. Det kan vara att samla vackra stenar eller fina snusdosor, läsa lyrik eller springa maraton, anlägga en trädgård eller vad som helst.

Vi kan alla ha en livsåskådning med ett förhållningssätt till livet, en etik. Vi kan ha en egen uppsättning livsvärden, och det är fullt möjligt att leva ett rikt, meningsfullt och moraliskt liv utan en Gud, som man ändå inte vet något om.

Men den stora meningen, som finns i universum självt? Enligt ateismen/materialismen finns ingen sådan mening. Enligt en "teistisk" uppfattning kan meningen vara utveckling av det levande. Man kan väl också säga att livets mening är **livet**.

Svar på Torgny Granbergs insändare i förra Sökaren. Torgny G. förmår inte ingående diskutera sakfrågorna. T. ex.: Hur vet han att en plats som blivit ”avstörd” har blivit ”gynnsam för hälsan”; som han påstod i insändaren i nr 6, 07? Ingen riktig studie har visat detta, och om en sådan studie skulle göras, borde kompetenta vetenskapligt utbildade forskare vara med. Men T. Granberg tycks förakta vetenskapen. Det döljer han inte i sina inlägg. Han föredrar ryggmärgsreaktioner.

Kanske kan det vara så att själva oron för Curry-kryssen kan orsaka ohälsa – ett slags negativ ”placeboeffekt”? I så fall är det väl bäst att flytta sängen.

Göte Andersson

Härmed är denna diskussion avslutad.

Red.

Varje människas själ
är en skinande diamant.
Vår Himmelske Fader betraktar den
och blir hänförd över dess skönhet.

Maria H.

TIDSKRIFTER KÖPES

Sökaren

-65: 6,7. -66: 1,8. -70: 7. -71: 4,6. -72: 1. -83: 8. -88: 7.

-92: 3. -93: 1,4,5,7,8. -95: 3. 2000: 5. -01: 5.

Utan Gräns

-68: 5,7. -75: 3-6. -76: 1,5. -77: 3,5,6. -78: 1, 2,3,5. -79: 4,6.

-88: 1.-92: 4-6. -93-94: Alla. -95: 1,2,4-6. -96: Alla.

-97: 1,4-6. -98: 2. Fr.o.m. nr 2/1999: Alla.

Spiritualisten

-1941-50: Alla. -51: Alla utom nr 10. -52: Alla utom nr 6.

-53-54: Alla. -55: 1-4, 9,10. -56: Alla. -57: 1,3,6,7. -58: 2,3,7.

-60: 7. -64: 8. -65: 5,6,8,9. -66: 2-4, 9. Fr.o.m. 1967: Alla

Graal

1936-48: Alla. -49: Alla utom 8/9. -50: Alla. -51: Alla utom 3,4. -52: 2-10. -53: Alla utom nr 2/3. -54: Alla utom 2/3.

-55: 1-7. -56: 1,2,5-9. -57: 1,3,6. -58: 1, 3-8,10. -59: 2-10.

-60: 1,4, 6,9. -61: 2,3. -68: Alla. -92: 1,3,4.

Fr.o.m 1993: Alla.

Ouo Vadis

1928: 2-4. 1930: 7,8. -31: 5. -32: 2. -33: 1,2,6. -34: 1-3,5,6.

-35: 1,2,5,6. -36: 4,5. -37: 1,3,4,6.

Teosofiska Rörelsen

1980: 4,5. 1981: 4. 1982: 2. 1984: 1-3. 1987: 1. 1988:5.

1989: 5. 1991: 2-6. 1992: Alla. Fr.o.m. 2/93: Alla.

Teosofiskt Forum

1933: 7,8,10-12. 1950: Apr, 11/12. 1983: 3,4. 1984: Alla.

1985: 1. 1986: 3. 2001: 3. 2002: 4. 2003-05: Alla. 2006: 1-3.

Lucifer (på svenska)

-32: jan/feb. -34: jan/feb, sep/okt.-35: mar/apr-sep/okt.

Fr.o.m. 1936: Alla.

Pilgrimen

1943: 6-9. 1944: 1,6,8-12. 1946: 10. Fr.o.m. 1947: Alla.

Lotusbladet

1934: 1-3,5,7-12. 1935: 1-4,6-7,9-12. 1936: 1,3-12.

1937: 2,3,5, 8-12. 1938: 1-5,8-10,12. 1939: Alla.

1941: 1,2,8,9,12. 1942: 12.

Tel. 0533 - 311 54

Klokord

Det bor frid och kärlek i universums innersta.

Paul Brunton

Livet är Guds berättelse.

Isaac Bashevis Singer

Kom ihåg, du som jagar efter lyckan, att var du än söker den, skall du endast finna vad du bär med dig. Din lycka kan aldrig finnas utanför dig, den måste finnas inom dina egna gränser. Din förmåga att uppfatta och tillägna dig bildar gränserna för din lycka. Vi finner intet i världen, som vi inte finner inom oss.

Orison Swett Marden

Vad vi bäst behöver i livet är någon som får oss att göra vad vi kan.

Ralph Waldo Emerson

Jag vill bara säga dig att vackra blommor ibland växer ur askan.

Ethel M Dell

Ett flämtande ljus är av stor betydelse i en mörk källare.

A. Trevor Baker

Gör alltid det rätta! Det gläder somliga människor och förvånar resten.

Mark Twain

Jag är en del av Varat
det självexisterande outgrundliga
en vidunderlig form av tillvaro
vid sidan av katten, sniglarna och skatorna.

Jag kallas människa.
Mitt väsen är gåtfullt
men mitt inre är Varats kärna
det oerhörda, obeskrivliga, ensamma, enda.

Jag har växt ut
ur det allra minsta,
genom en trollkraft
som Alltet äger.
Jag förundras
och undrar över
vad jag skall göra
med detta som är jag.

Förväntas något av mig?
Är jag iakttagen och värderad?
Finns det förhoppningar om mig?

Snällhetens budskap vill jag föra fram
var snäll
var alltid snäll
under alla omständigheter
och till nästan varje pris.
En snäll direktör
en snäll rationaliseringsman
en snäll revolutionär
en snäll granne
kan betyda så mycket.
Var snäll!

Människan:
En gåta i en gåta.
Älskansvärd, skräckinjagande.

Döden:
– hit men inte längre går evigheten
här får du nedlägg
ditt namn, din identitet
här rycker jag av dig dina sinnen
här bländar jag din själ
med nirvanas mörker
och befriar dig från dig själv.

Ett är säkert
att ingenting är säkert
alla åsikter om Gåtan
är som surrande flugor
i en liten kupa
i en vrå av universum

Vi bestämmer oss för
att idag skall någonting hända
idag skall storheten ta sin början.
Nu är det dags!

Vad skall en människa göra?
Ja, vad kan en djävul göra annat än gråta?
Vad skall en människa vara?
God!
Hur skall livet vara?
Skönt!

I den vackra björken utanför mitt fönster hoppar småfåglar
från gren till gren, sprudlande av livslust. Livet är SÅ skojigt!
De kvittrar nog också, fast det hör jag inte genom rutan.

Livets mening är livet – eller hur fåglar?

Hej, du sofistikerade lilla flygare! ropar jag, vart hän?
Som svar tar fågeln i en elegant båge ett långskutt genom
luften, däri förverkligande sig själv.

Och ni, mina bröder och systrar människor, är förvisso
ej slumpens skördar, utan framsprungna ur det stora MIND,
världsmedvetandet, för att LEVA, LEVA...

Verkligheten ligger i sina oerhörda dimensioner framför oss.
Vi tar in den med våra sinnen, ser, hör, känner, smakar och
luktar den, upplever den som något vidunderligt.

Men skeptiker och ateister kommer viftande med sin
karta och ropar att det är den som gäller. Allt verkligt finns
där inritat.

Men inte Gud! ”Honom” har ingen sett!

Allt är död materia.

Telepati? Nej, nej, det finns inte på kartan. Klärvoa-
jans? Samma sak, finns inte med. Prekognition? Nämns inte
på kartan. Healing? Samma där.

Psi-fenomen är som spöken, de finns inte – ha, ha ha!

Världen är en materiaklump, en idiot, som inte kan
tänka!

Ockultister, läsare, psalmsjungare, präster, magiker,
bedjare och schamaner är ett patrisk, som inte förstår vad
hederlig vetenskap är, inte begriper att sådan vetenskap bara
kan räkna med materia, med grus.

Men vi är inte gruskorn; vi är solar.

SM

THE SECRET – Hemligheten

Av Gunnar Martin Aronsson

Sökarens redaktör Sven Magnusson har bett mig skriva om The Secret. Perspektivet blir något annorlunda än brukligt, eftersom jag själv arbetar dagligen med principerna bakom The Secret som lärare. Artikeln är alltså en kombination av subjektivt inifrånperspektiv och ett journalistiskt utifrånperspektiv, utan några objektivitetsambitioner.

FILMEN

The Secret, som numera är ett fenomen, härstammar primärt från den DVD-film som den australiska TV-producenten Rhonda Byrne projekterade och spelade in under 2005–2006. Efter en Internet-premiär i mars 2006 släpptes The Secret på DVD 1 oktober. Succén blev omedelbar och överraskade nog de flesta, utom Byrne och filmteamet.

När boken med samma namn publicerades i november 2006 i USA, hade den varit den mest förbeställda titeln någonsin i internetbokhandeln Amazon.com:s historia. Lärarrepresentanter för The Secret fanns med i de populära amerikanska TV-showerna Larry King Live i november 2006 och Oprah Winfrey Show i februari 2007. Dessutom tillkom uppföljningsprogram på grund av publikintresset. Idag har boken sålts i 12 milj. ex.

Så snart jag sett filmen på Internet i december 2006, kände jag att det här kommer att kunna hjälpa många och beslöt därför att genast göra en kurs baserad på principerna bakom The Secret. Idag har jag arbetat som kursledare i The Secret sedan januari 2007 och har märkt ett allt mer stigande intresse för materialet ifråga; människor från hela Sverige har hört av sig och vill gå djupare i principerna bakom The Secret.

HISTORIEN BAKOM FILMEN

Rhonda Byrne har sagt att hon under 2004 befann sig i en personlig kris. Hennes far hade nyligen gått bort och dessutom pågick en uppriivande skilsmässa. Livet var svårt. Hon fick då i sin hand en bok av sin dotter, en bok vars titel skymtar förbi i filmen men som inte presenteras med namn. Men boken visar sig vara Wallace Wattles *The Science of Getting Rich*, som det skrevs om i Sökaren 2005.

Byrne tyckte att boken var "en uppenbarelse" och beslöt att undersöka om det fanns fler människor i historien som kände till vad hon kallade "hemligheten". Hon fann åtskilliga. Enligt henne var denna hemlighet känd av exempelvis Platon, Beethoven, Mozart, uppfinnarna Edison och Alexander G. Bell, biltillverkaren Henry Ford, forskarna Newton och Einstein, Walt Disney och Nelson Rockefeller, Abraham Lincoln, Carl Gustav Jung, Martin Luther King och Ralph Waldo Emerson.

NUTIDA LÄRARE

Nästa steg var att fråga sig om det fanns nu levande lärare, som arbetade med Hemligheten. Svaret blev ja. Hon beslöt sig för att göra en film med dramatiserade tablåer samt att lägga in intervjuer med de The Secret-lärare hon kunde finna. Genom att använda principerna bakom The Secret (!) samlade hon ihop ett filmteam och finansiering av projektet. Teamet flög över till USA och gjorde intervjuer med 52 lärare, varav 24 kom med i filmen).

Resultatet blev en drygt en och en halv timmes film. De mest betydelsefulla företrädarna enligt undertecknad är Bob Proctor, som undervisat i *lagen om attraktion* sedan 1968 och alltså är veteranen i gruppen, Jack Canfield (skapare av Chicken Soup for the Soul-serien tillsammans med Mark Victor Hansen), James Arthur Ray och Neal Donald Walsch. Ester Hicks var med i den första råversionen av filmen, men redigerades bort i den slutgiltiga versionen.

Ibland nämns även dr Robert Anthony och David Cameron Gikandi som "rådgivare" bakom filmen.

FÖREGÅNGARNA

Om vi kliver bakåt i tiden finner vi pionjärerna. Det är författare som James Allen, Genevieve Behrend, Thomas Troward, Florence Scovel Shinn, Joseph Campbell, Henry Thomas Hamblin, Prentice Mulford, Emmet Fox, Robert Collier, Charles och Myrna Fillmore, William W. Watkinson, John Randolph Price, George S. Clason, de flesta verksamma i slutet av 1800-talet och början av 1900-talet.

Earl Nightingale, som tidigare ledde världens numera ledande företag för personligt utvecklingsmaterial, Nightingale-Conant Corporation, har också betydelse: 1956 gav han nämligen ut skivan *The strangest secret*. I en heureka-upplevelse liknande Rhonda Byrnes' insåg Earl att han läst samma sanning igen och igen, från Nya Testamentet, i Buddhas uttalanden, hos den kinesiska filosofen Lao Tse, hos Ralph Waldo Emerson och åtskilliga andra, nämligen "Vi blir vad vi tänker på". Titeln *The strangest secret* berodde på att denna hemlighet egentligen inte var någon hemlighet alls, eftersom stora tänkare skrivit och talat om den, men ingen tycktes ha förstått den och applicerat den i sin egen vardagsverklighet.

WATTLES, HAANEL OCH HILL

Men de viktigaste är utan tvivel följande tre författare:

Wallace Wattles, som 1910 publicerade sin *The Science of Getting Rich* (sv. "Vetenskapen om hur man blir rik", New Page

1999) Charles Haanel, som 1917 publicerade ett material som fem år tidigare cirkulerat som ett studiematerial för en speciell grupp intresserade, en bok som fick namnet *The Master Key System* (finns även översatt till svenska som korrespondenskurs). Slutligen och inte minst Napoleon Hills *Think and Grow Rich* från 1937 ("Tänk rätt, bli framgångsrik", utgiven på svenska av Institutet för Personlig Utveckling 1981) som redan tidigare sålts i åtskilliga miljoner exemplar och som även var den bok som Earl Nightingale framför andra böcker blev påverkad av.

Men redan 1910 la alltså Wallace Wattles ut grundprinciperna, vilka inte var nya, utan – precis som filmen påtalar – tidigare hade presenterats i slutna kretsar inte bara i USA utan också i andra geografiska områden. Helt klart har bl. a. frimurarna och rosenkreuzarna varit traditionsbärande krafter för detta. (Charles Haanel var frimurare av 32:a graden.) Exakt hur långt The Secret-kunskaperna går tillbaka kan knappast fastställas. Rhonda Byrne väljer hursomhelst smaragdtavlan (daterad till 3000 f. Kr.) och dess "såsom i det inre så ock i det yttre".

THE SECRETS AMERIKANSKA RÖTTER

Tanketraditionen, vilken The Secret ingår i och som löpt som en underström genom den amerikanska idéhistorien, passar väl in just här: dels på grund av en historiskt sett mer tolerant hållning till andliga rörelser och profeter (orsaken till emigration var ofta religiös förföljelse i de europeiska hemländerna).

I det stora landet i väst finns *the American spirit*, att envar är "sin egen lyckas smed"; mycket amerikanskt är att börja med "två tomma händer" och nå framgång om entreprenörs-andan, viljan, energin och uthållighet finns där. Det handlar om att ha ögon och öron öppna för möjligheter som livet ger. Men för att dessa möjligheter skall realiseras, behövs en tillåtande atmosfär inom näringslivet, och det har just U.S.A. uppenbarligen kunnat erbjuda sina medborgare.

VAD ÄR HEMLIGHETEN?

Hemligheten kallas "lagen om attraktion", som innebär att *tanken är skapande* och tenderar att "attrahera" energier av motsvarande art och grad, ungefär som om en TV-apparat kan ta in en viss kanals våglängd och uppfatta vad som sker på just den frekvensen. Vi drar till oss situationer, omständigheter, möten i enlighet med hur vi tänker.

Dock är känslan minst lika viktig eller ännu viktigare än tanken, eftersom min känsla just "laddar" tanken med energi, och det är av betydelse för hur manifestationen yttrar sig.

Lagen kan också beskrivas som lagen om resonans eller lagen om vibrationell överensstämmelse.

Tankar fungerar enligt denna bild principiellt som när en stämgafl, som vibrerar med tonen A, kan få A-strängen på en fiol att vibrera. Enbart A-strängen tar upp eergen.

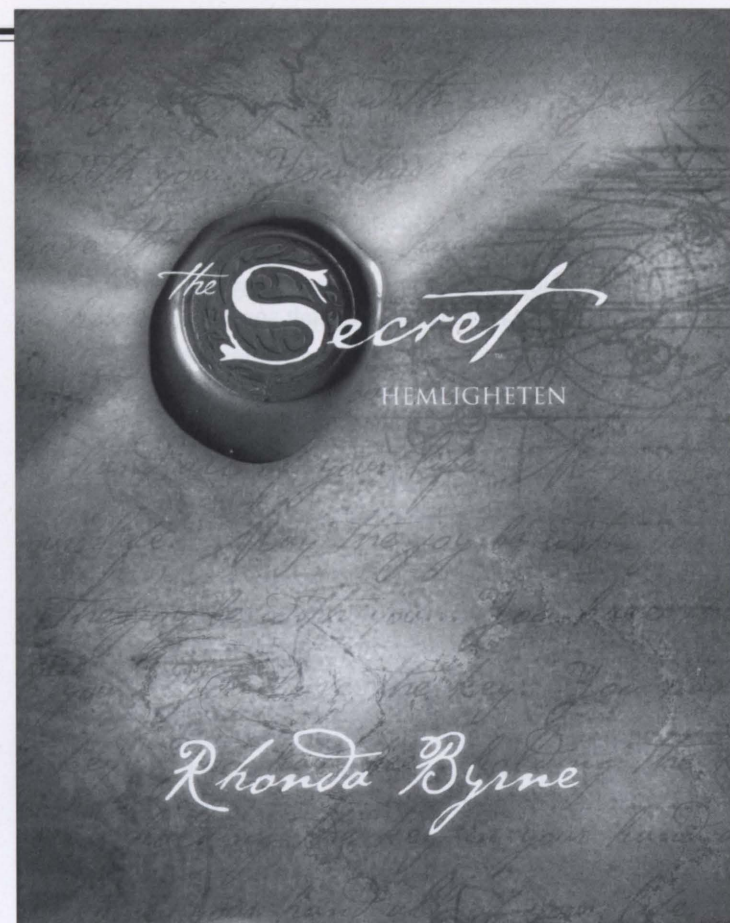
TANKAR ÄR ENERGI

På liknande sätt menar föregångarna till The Secret-idéerna att tankar är energier, som bildar olika slag av svängningar eller vibrationer, vilka kommer i resonans med något i omgivningen. Eller sagt på ett annat sätt: Jag kommer att "attrahera" de personer, omständigheter och upplevelser som är "på samma våglängd" som mina dominerande tankar.

WALLACE WATTLES

Låt oss ta förklaringen direkt från en viktig källa: Wallace Wattles.

"Det finns en tänkande substans varifrån alla ting är skapade och som i sitt ursprungliga tillstånd genomtränger och fyller

Omslaget till svenska översättningen av Rhonda Byrnes bok om "hemligheten" (Energica 2007).

upp allt rum i universum. En tanke i denna substans producerar tinget som blivit bildformat av tanken."

För att aktivera förmågan behöver vi för det första förstå att tanken bär kraft, för det andra förstå att de flesta av våra tankemönster har blivit automatiserade "program" i vårt eget undermedvetna, för det tredje påverka dessa mönster under vår medvetna nivå till dess vi blir fullt medvetna om vad vi håller på med – och till sist förändra våra tankar så att vi skapar vad vi innerst inne önskar, istället för att skapa eller attrahera, vad vi *inte* önskar ha i våra liv, vilket nu tyvärr hör till det "normala" tillståndet för oss.

REINKARNATION OCH KARMA

Utgångspunkten är att lagen om attraktion just är en lag. Vi kan därför inte ändra på lagen, men genom att förstå den, kan vi använda den på ett konstruktivt sätt och lämna de destruktiva sätten.

Jag själv och flera andra lärare ser lagen om attraktion som en delaspekt av "lagen om karma", alltså orsak-verkan (som dock ej skall uppfattas i en enkel kausal linje, utan som något betydligt mer komplext än så; ämnet är dock alltför omfattande för att kunna ingående tas upp här). Om vi för in karma eller principen som är känd från de flesta kulturer "som du sår, får du skörda" som ett å priori-antagande, blir The Secret-modellen fullständig.

Enligt lärarna bakom The Secret och den esoteriska ådran i världsreligionerna är vi hela tiden medskapare till våra liv – först omedvetet, sedan allt mer medvetet.

ATT ATTRAHERA LIKARTADE ENERGIER

Genom att exempelvis ha ett fördömande sätt mot andra kommer jag, enligt lagen om attraktion, att dra till mig likartade energier hos andra människor, d.v.s. de kommer att fördöma mig och mitt handlande. Tänker jag gott om andra tenderar jag att dra till mig

människor som tänker gott om mig.

MANIFESTATIONSPROCESSEN

Gången är alltså, förenklat: först en intensiv önskan, därefter genom självsuggestion (visualisering) påverkan av det undermedvetna till att acceptera det gestaltade målet som verkligt. Det gäller att hysa tillit att målet är på väg att skapas och vara tillräckligt uthållig och fortsätta affirmationen såväl mentalt som känslomässigt.

DET UNDERMEDVETNA

Det enda sättet som Napoleon Hill efter cirka 20 års forskning kom fram till, vilket skapade märkbar och bestående förändring, var att påverka det undermedvetna genom ”positiv visualisering” vilket Hill 1937 kallade självsuggestion: *”Genom att tillåta sig att ha kvar vissa dominerande tankar i det medvetna sinnet (oavsett om dessa tankar är negativa eller positiva) skapar principen om själv-suggestion att tankar och känslor når det undermedvetna sinnet och influerar det med dessa tankar”*.

ATT GE UPP ELLER GÅ VIDARE

Säkerligen kommer många att se filmen eller läsa boken ”The Secret” för att bli inspirerade och söka göra någonting av sin inspiration, men sedan bli besvikna och förlora sin motivation.

Detta beror på att The Secret är mer komplex och mer ansträngande vad gäller förändringsarbetet än vad vi kan förledas tro av de kraftfullt inspirerande bilderna och musiken i filmen.

Både Wallace Wattles och Hill betonar uthålligheten som en oerhört viktig dygd under omställningsfasen till ett annorlunda och mer konstruktivt tänkande. Haanel förespråkar att vi viker en tid varje dag för mentalt övande.

Vi behöver också aktivt *agera*, vidta mått och steg som ligger i linje med vårt mål. Idag har vi förvisso en inriktning på handlande, men ofta är det ett handlande som är ostrukturerat, odisciplinerat och egentligen onödigt, om vi bara hade gjort ett mer grundligt förarbete.

Ett sådant förarbete handlar om att synkronisera tanke och känsla på ett sådant sätt att de blir koherenta, vibrerar samstämmigt, och att ingen impuls finns som är motriktad intentionstanken (eftersom detta försvagar manifestationen).

INKUBATIONSTID

Wallace Wattles understryker också att vi i nuet lever i reaktionsfältet för vad vi redan tidigare skickat iväg ut i universum och att det även, när vi har skiftat vårt dominerande tänkande, kommer en viss ”inkubationstid” då vi fortfarande möter reaktionerna på vårt tidigare tänkande, kännande och handlande.

Därför gäller det att fortsätta vara koncentrerad på det vi vill skapa och att vara uthållig i denna intention genom ett disciplinerat sinne. *”Att tänka hälsa när du är omgiven av alla tecken på sjukdom, eller att tänka rikedom när du är i ett centrum omgiven av tecken på brist, kräver kraft; men den som förvärvar denna kraft omvandlas till en person med ett mästarsinne. Han eller hon kan besegra ödet och erhålla vad han eller hon vill ha.”*

INTE KONKURRENS

Wallace Wattles har en i grunden mycket optimistisk inställning till vår förmåga att skapa oss de omständigheter vi önskar.

Det handlar om en ömsesidighet mellan individen och den universella Källan, där jag som individ ger ut något genom mitt kreativa sinne och får tillbaka något jag önskar genom Källan.

The Secret handlar alltså inte principiellt om något slags råkapitalisk modell där rivalitet och kamp på kniven är det som

leder utvecklingen framåt (även om vissa moderna miss-representanter av Hemligheten möjligtvis kan ge intryck av att representera en sådan modell).

KREATIVITET

Endast med hjälp av det kreativa sinnet kommer vi enligt Wattles i harmoni med Källans grundläggande princip för välstånd:

Vi ger ut vad vi själva vill uppleva. Så snart som vi istället skickar iväg dominerande tankar av rivalitet, konkurrens och strid, har vi lämnat denna grund och kommer att attrahera ”rivaler” som bekämpar oss, vilket i längden är obehagligt.

(Att det i så fall också är en karmisk aspekt med, ses här som självklart.) Wattles understryker att det gäller att addera värde till sin omgivning som överstiger det penningvärde som jag önskar, då är jag nämligen på våglängd med Källans överflödsprincip. Haanel skriver dessutom att lagen om kärlek är den essentiella kreativa principen i Universum vilken ger ”vitalitet” till tanken.

UTRENSNING

För att få fart på en medveten manifestationsprocess görs också på mina kurser en ”rensning” av kanalerna, från gammalt mentalt och emotionellt ”skräp”, varmed avses tidigare tanke- och känslomönster likaväl som tankar som vi en gång önskat ha i vårt sinne, men som nu blockerar vår kontakt med Källan. Hill beskriver det med önskvärd tydlighet: *”Positiva och negativa känslor kan inte ockupera sinnet samtidigt. Det är ditt ansvar att se till att positiva känslor blir det dominerande inflytandet över ditt sinne.”*

Rädsla, avund, hat, hämndlystnad, girighet, skrockfullhet och ilska bör alltså bearbetas och övervinnas.

TACKSAMHET

Tacksamhet förenar vårt sinne med denna universella energi, och ger oss då mer att vara tacksam för, eftersom vi attraherar mer upplevelser av den vibrationsarten. Utrymmet är här för begränsat för att i detalj gå igenom själva processen, men övriga viktiga komponenter är att hysa tillit, att tro, att det jag skapar i mitt sinne är på väg till mig och att jag därför redan nu tackar för att det är på väg till mig.

FUNGERAR VERKLIGEN THE SECRET?

Frågan ställs ofta till mig, eftersom jag själv är lärare i The Secret. Jag brukar då berätta hur jag själv använt mig av principerna bakom The Secret.

Jag har haft intentionen att manifestera bl. a. att jag skulle bli intervjuad av en stor tidning om The Secret, medverka i radio och TV och resa runt och ha The Secret-kurser i stora delar av Sverige.

Resultat? Snart därpå blev jag intervjuad av Aftonbladets *Kropp & Hälsa*, och av Radio Malmöhus, den ledande lokalkanalen i Skåne-regionen. Jag fick en inbjudan att vara med i TV 4:s Söndag-morgonsprogram i en intervju, och dessutom fick jag i samband med den svenska bokreleasen vara med på förlaget Energicas presskonferens för att tala om mina erfarenheter av The Secret.

Intresserade från stora delar av landet har hört av sig – och hör fortfarande av sig. Idag har jag bland annat haft The Secret-kurser i Köping, Sundsvall, Eskilstuna, Malmö, Stockholm och snart också i Västerås och Borås.

Dessutom ville jag förbättra ekonomin i mitt företag, och utan att gå in i detalj – så skedde också. Jag berättar inte detta i syfte att imponera, utan endast för att konkret kunna peka på att principerna för The Secret har gett resultat för min egen del. Och jag vet att också många kursdeltagare kunnat rapportera fascine-

rande resultat, bland annat en deltagare som fick en önskad lägenhet, en annan som önskade jobb och blev upprind och erbjuden jobb några dagar senare, en tredje som fick en förmånlig omläggning av sitt banklån, en fjärde som kunde rapportera om ökad försäljning i sin butik – och mycket, mycket annat.

KVANTFYSIK

Det finns förstås hypoteser gällande hur lagen om attraktion kan fungera, dock söker de flesta den mer bekväma utgångspunkten att det just är en lag, och att det därför inte behövs så mycket teoretisk underbyggnad av denna, ungefär som att vi inte behöver gå in i gravitationens teoretiska sida för att konstatera att gravitationen existerar.

Dock finns det en utgångspunkt för en hypotes, och den hämtas ur kvantfysiken:

Allt essentiellt är energi; även varje form av materia kan beskrivas i energitermer. När vi har tankar, påverkar vi ett universellt fält genom själva processen, och detta fälts natur är att respondera mot tanken: dess innehåll rör sig mot manifestering.

Eftersom hela universum är oändlig intelligens och vi själva, var och en, är en aspekt av denna, kommer sinnet och tanken att påverka energikvanta i detta universum. Det handlar om att inga objekt är solida, istället är de energikvanta som vibrerar och rör sig med extremt hög hastighet ”in i och ut ur” de objekt som vi observerar. Utan ett observerande sinne skulle energikvanta ånyo återgå till ”potential” för något annat.

För att citera David Cameron Gikandi: *”Varje enskild tanke, som energi betraktad, kommer direkt och omedelbart att influera kvantfältet och orsaka kvanta i form av energi att arrangera sig själva till (rums)lokalisera, observerbara (tids)händelser, objekt, eller annan påverkan.”* Kvantfysiken bekräftar att *någonting endast kan komma in i ”existens”, när det observeras. ”När något observeras, kommer kvanta att samla sig till att forma subatomära partiklar, och i sin tur skapa atomer; som sen skapar molekyler till dess att finalt någon manifesterar sig i den fysiska världen som en lokaliserad rumtidslig händelse som kan bli observerad av de fem fysiska sinnena.”*

OBEVISAT MEN PRAKTISERAT

Detta är dock ännu ogripbart för den nuvarande naturvetenskapliga synen på universum, energi och kausalitet – orsak och verkan – och därför förblir The Secret och *lagen om attraktion* något som ”officiellt” ännu måste betraktas som en ren och skär fantasi eller önskedröm.

Däremot går det inte att bortförklara att principerna bakom The Secret numera praktiseras av stora grupper människor. De som fått kännedom om principerna bakom The Secret och därmed *lagen om attraktion* och tagit lagen på allvar, lever med dessa dagligen, och gör det uppenbarligen eftersom principerna har haft en konkret positiv effekt.

Exempelvis har flera av U.S.A:s främsta coacher, bland dem Anthony Robbins, Brian Tracy, Bob Proctor och finanskonsulter som Loral Langemeier, David Cameron Gikandi och Suze Orman utgått från dessa grundprinciper. Det är ungefär som att erkänna, att jag vet inte hur elektricitet fungerar i teorin, men jag väljer att i praktiken använda mig av principen för elektricitet, eftersom jag gärna vill ha ljus och värme i min lägenhet.

Själv brukar jag inleda The Secret-kurser med just detta: att det ännu inte finns några som helst bevis för att The Secret fungerar. Det enda sättet är att iscensätta principerna i sitt eget liv, och notera vad som händer.

Dessutom går det att erinra sig, att det en gång i tiden var

högsta vetenskap, att solen ”självklart” rörde sig kring jorden.

MÖJLIGA MISSFÖRSTÅND OM THE SECRET

Ett missförstånd om The Secret som redan finns och som säkert fortsätter att dyka upp är att det ”bara handlar om pengar”. Dels att själva filmen och boken går ut på geschäft, alltså att lura tittare och läsare att ge ut sina pengar på något värdelöst. Dels att själva The Secret enbart handlar om att skaffa sig mer pengar.

Nej – Det handlar inte om pengar i sig.

Charles Fillmore skriver det mycket tydligt: *”Lägg ditt fokus på varifrån pengarna kommer, på Källan (The Source), inte på dess uttryck, pengarna.”*

Frågan är alltså inte: ”Hur skall jag få mer pengar?”, utan ”Hur blir jag en sådan person som kan röra mig in i det naturliga vibrationstillståndet av välstånd?”

PENGAR SOM INSTRUMENT FÖR ATT VÄXA

Insikt om hur pengar ackumuleras och hanteras med omdöme och frid – välståndsmedvetande – är det primära, själva pengarna är ett RESULTAT av välståndsmedvetande. Pengar ger ingen lycka i sig, utan är ett instrument, en energi, för att manifestera, skapa tillväxt-möjligheter på det fysiska planet, både för individen och för kollektivet.

Det finns inga specifika gränser vad gäller pengar: universum kan manifestera allt och allt manifesteras, men blott och bart genom de kärl i vilka manifestationen kan rymmas.

När jag förstått hur jag skall handskas med den energin, kan jag alltså manifestera exempelvis en bil eller en resa eller ett nytt hus eller köpa mig den där saken jag alltid velat ha men som jag tidigare inte trott mig ”ha råd med”. Men återigen: pengar kommer att finnas i ett flöde av ”ebb” och ”flood”. Det finns ingen säkerhet i att ha pengar i sig, tryggheten finns istället i välståndsmedvetandet om att jag alltid kan skapa mig vad jag vill ha.

ATT ACKUMULERA OCH FÖRVALTA PENGAR

Därför är det logiskt att de som kan förvalta pengar, får mer pengar att förvalta, och de som ännu inte förstår eller kan eller vill lära sig förvalta pengar, kommer att förlora vad de har. Det kan ju låta orättvist, men här är då tanken att det handlar om talangutveckling och därigenom är det lika logiskt som att vissa personer har förutsättningar att bli elitidrottare, dels genom sin grundläggande biologiska konstitution eller bakgrund, dels genom sin talanguppbyggnad i form av övning och åter övning för att bli bättre.

Den som inte bryr sig om pengar utvecklar alltså ingen medvetenhet om hur pengar ”arbetar” eller ”fungerar i världen” och resultatet blir därefter. Jag pekar nu inte finger utan talar av egen erfarenhet, eftersom jag själv kommer ur ett konstnärssammanhang (teater), där utgångspunkten var att äska pengar hos dem som förvaltade pengar, d.v.s. stat och kommun. Medvetenheten om pengarnas betydelse inskränkte sig alltså till att göra ordentliga ansökningar. Men framförallt handlade det om att göra ett så bra konstant resultat som möjligt. Pengar – eller snarare den ständiga kampen om att få pengar – var ”ett nödvändigt ont” som alltid måste göras.

Dessutom hyste jag ett undermedvetet förakt för pengar, vilket då medförde att jag stötte bort de pengar som kom in i mitt liv. Pengar var ju ”oandligt”, och därför ville jag förstås inte relatera mig själv till att vara ”en sån som tänker på pengar”.

FATTIGDOMSMEDVETANDE

I vilken familj som helst finns det möjlighet att ha ett dominant ”fattigdomsmedvetande” som uttrycks genom att tänka på ”brist”

hela tiden; resultatet blir enligt The Secret just *mera* brist. Att vara i fattigdomsmedvetande är att inte tro sig ha förmåga att ändra sin situation till det bättre. Ett resultat kan bli inlärd hjälplöshet, då vi mer eller mindre ständigt blir beroende av andras välvilja (underförstått: fastän vi är friska och kapabla).

Och även om en familj tjänar mycket pengar, kan lika mycket pengar gå ut på grund av höga levnadsomkostnader och det blir därmed fortfarande ”mer månad kvar i slutet av pengarna”.

Fattigdomsmedvetande kan också uttryckas som att vara materiellt rik men samtidigt mer eller mindre ständigt rädd för att förlora sina pengar. Det kan också uttryckas så att jag är extremt snål, gömmer mina pengar, manipulerar med pengar och lurar andra människor penningmässigt, att jag undviker att ge mitt ”tionde”, vilket vill säga att ge något tillbaka till andra människor och till samhället.

Haanel skriver: ”Hur skapas förutsättningarna för önskade tillstånd? Genom tänkande, diskuterande och visualiserande tillstånd av brist, begränsning, sjukdom, disharmoni och konflikter av alla de slag. Detta mentala fotografi av felaktiga föreställningar tas upp av det undermedvetna och lagen om attraktion kommer oundvikligt att kristallisera fram detta till objektiv form. Det som vi skördar är vetenskapligt exakt.”

VÄLSTÅNDSMEDVETANDE

Välståndsmidvetande, i sin tur, kan uttryckas på två sätt: 1. Jag har gott om pengar och litar till min förmåga att alltid kunna skaffa pengar och därmed leva i välstånd. ”Jag är alltid i ett välståndsförflöde och manifesterar vad som är rätt och bra för mig här och nu.” 2. Jag kan leva med mindre pengar och samtidigt vara nöjd och inte ha någon känsla av brist.

VAD SÅ MED OLYCKOR, SVÄLT OCH KRIG?

Även olyckor ses som resultat av ett i hög grad omedvetet tänkande och kännande i det förflutna. Olyckan är inte orsaken, men väl verkan av något som jag tidigare ”sönt ut”. I övrigt finns hos lärarna bakom Lagen om attraktion och The Secret divergerande uppfattningar vad gäller orsakerna till våra kollektiva smärtor, naturkatastrofer, krig, svält, terrordåd och epidemier, som vi här inte har utrymme att gå in på.

I boken The Secret nämner hursomhelst Hale Dwoskin grundfilosofin:

”Om du är emot krig, var för fred istället. Om du är emot hunger, var istället för att människor ska ha mer än tillräckligt att äta”, och Byrne kompletterar: ”Du kan inte hjälpa världen genom att koncentrera dig på det negativa. När du inriktar dig på de negativa händelserna i världen förstärker du inte bara dem, utan skapar samtidigt ännu fler negativa upplevelser i ditt eget liv. Koncentrera dig på att se alla människor leva i glädje. Koncentrera dig på ett överflöd av mat. Ge dina kraftfulla tankar till det som behövs. Du har förmågan att ge oerhört mycket till världen genom att signalera känslor av kärlek och välbefinnande, trots det som händer omkring dig.”

DET FRIA VALET

Vi är, utifrån The Secrets grundfilosofi, primärt andliga varelser, själar, som är fria att skapa såväl behag som obehag i våra liv, vi är fria att begå misstag och lika fria att ”rätta till” dessa våra misstag när vi förstått att de varit misstag. Universum eller Gud eller Källan ”dömer” ingen alls, utan vad som sker, det sker för att det skapas, och det skapas eftersom vi haft en tanke – antingen medveten

Rhonda Byrne
är huvudansvarig
för filmen och
boken *The Secret*

eller omedveten – som har en kraft i sig genom sin intention, sin riktade önskan. Och häri ligger då – menar lärarna och traditionen bakom The Secret – vår verkliga kraft. Vi är här för att lära oss förstå oss själva och vår rätta identitet som delar av Källan eller Universum, och att uppleva den frid som finns i den insikten.

EN GLOBAL UTVECKLINGSFAS

Om vi läser mellan raderna och vad som nämns i bisatser, tycks de flesta representanter för The Secret vara eniga om att vi står inför en global förändring i medvetandehänseende:

Allt fler människor börjar (åter) förmimma att det existerar en andlig värld, den materialistiskt baserade världsbilden är på väg att krackelera, spricka upp och gå sönder. Behovet av en verklig världsförklaring gällande liv, död, kärlek, lycka osv. kan aldrig tillgodoses av en materialistiskt baserad verklighetsbild. Och just därför – menar många, och jag instämmer – har nu tiden kommit, då allt fler dörrar öppnas, och allt fler vägar också träda fram och berätta om sina andliga erfarenheter som går på tvärs mot den materialistiska världsbilden.

EN NY ANDLIG IMPULS

Den globala fasen är i princip tudelad: den innebär nämligen en intensifiering av det svåra och en intensifiering av det nya: det handlar om en ny andlig impuls som just nu påverkar miljoner människor och kommer att påverka allt fler i allt högre grad: det nya tänkandet kommer alltså att genomsyra mänskligheten. Men parallellt med detta behöver allt det gamla, det tidigare outtalade, outredda, det smärtsamma, det mörka tas upp till ytan för att kollektivt och individuellt bearbetas, för att ge plats åt det nya.

Låt oss avsluta denna bild av ett andligt universum med några ord från originatorn i modern tid för The Secret, författaren Wallace Wattles: ”Det finns en Livsprincip i universum; det är den Enda Levande Substansen, från vilken alla ting är skapade.

Denna Levande Substans genomtränger, utskiftar sig och fyller ut allt tomrum i universum; den är inuti och genomträngande alla ting, som en mycket förfinad och förtunnad eter.

Allt liv kommer ur denna; dess liv är allt liv som finns.”

Skeptikernas världsbild

Skeptikernas/ateisternas tro på sin egen mekaniska slumpvärld är så stark att de har mycket svårt att tänka sig att den skulle kunna ha några allvarliga fel. Den är tidens melodi, menar de, en melodi som också väntas bli kvar i en överskådlig tid. Varje tid har nog en benägenhet att tro på sina egna föreställningars eviga giltighet.

Den KARTA över verkligheten som skeptikerna/ateisterna följer, *måste* helt enkelt vara riktig, menar de. Den har ju sin rot i vetenskaplig kunskap och gott mänskligt förstånd. Men, om man tittar noga och *kritiskt* på KARTAN, bör det vara lätt att se att den är tvivelaktig, ja, felaktigt ritad. Det finns flera bevis mot den, inte minst varianter av *icke reducerbar komplexitet*. (Denna sanning undanhålls i hög grad allmänheten, eftersom bl a redaktörer och skribenter med makt och inflytande i tidningar delar en ateistisk vrångbild av världen.)

En rot till det onda kan vara *upprepningsmetoden*, som dominerar i den akademiska världen. Studenter skall upprepa vad som står i läroböckerna och vad professorn säger. Klarar studenten detta, blir han/hon godkänd i examen. Ifrågasättande av grundtankar uppmuntras ej och kan leda till underkännande.

Uppsatserna i den svenska skeptikerboken ”Vetenskap eller villfarelse” är skrivna av sju professorer, två docenter, en universitetslektor, en fil.dr och två civilingenjörer, personer med framgång i den högsta utbildningen, vilka tycker och tänker så som man väntar sig att företrädare för den ”högsta kasten” i lärdomens värld skall göra.

Dessa personer har idag ett övertag i opinionen, inte genom argumentens styrka utan genom sitt antal och anseende i det tröga, konservativa akademiska etablissemang.

Det är svårt att rubba trosvissheten hos det vetenskapliga etablissemang på grund av dettas i grunden sekteriska tänkesätt, där nya basidéer ganska bestämt skjuts undan.

De som tänker annorlunda, och bättre, är *oliktänkande* och saknar idag auktoritet. Men hur kommer det att vara om hundra år?

Redan idag kan vi se att dissidenternas argument i sak slår ut de ortodoxas. När blir detta allmänt erkänt?

Kloketen bankar på dörren.

Varia

Hippocrates Health Institute

I ett e-postmeddelande till meningsfränder skriver hälsojournalisten Eskil Svensson att han hört Anna Maria och Brian Clement berätta om Hippocrates Health Institute, vilket är en stor ”hälsoverkstad” i Florida med många läkare och specialister, som de båda leder sedan tre decennier. ”Levande föda” (dvs råkost) kan enligt makarna Clement förebygga sjukdomar och har botat 10 000-tals patienter med åkommor av skilda slag.

Paret Clement är synnerligen radikala hälsopionjärer och accepterar inte något som helst konstgjort eller manipulerat. De sopar undan alla giftiga apoteksvaror och låter också kvasten gå bland kosttillskott, vitaminer och mineraler. All mat och dryck skall vara naturlig, dvs i det skick som den frambragts av naturen själv. Som Brian Clement ser det, är 95 procent av alla kosttillskott som erbjuds i USA inte naturliga och i längden skadliga. Han har studerat en viss hälsokostaffär och anser att bara ca 15 procent av vad den säljer gagnar hälsan.

Det är ingen folkkost som makarna Clement förespråkar, utan tydligen en mer extrem föda för de mest krävande. Deras väg bygger på tre huvudpunkter:

1. *Change your mind* – vilket kanske kan uttryckas med de svenska orden Ta tag i ditt liv, det går!

2. Regelbunden motion.

3. Levande föda. Ingen behandling med hetta eller kemikalier. Inga industriella manipulationer av den ekologiska växtkosten, inget socker, inget salt. Hos Hippocrates är den levande födan dessutom laddad med naturliga supplement. Men det som överträffar alla kosttillskott är enligt Anna Maria Clement *vetegrässaft*, som har en märklig förmåga, både förebyggande och botande.

Makarna Clement nämner också groddar av olika slag som bra medicin, och nämnde särskilt hjärnans hälsa.

Hippocrates ger ut en kvartalstidskrift som heter *Hippocrates Healing our World*.

Eskil Svenssons hemsida har adressen www.ny-halsa.se

Vart har änglarna tagit vägen?

Förr fanns änglar. De ingrep ibland till människors bästa. Varnade, skyddade. Var är de idag? Vart har de tagit vägen?

Kanske finns de kvar (?) utan att synas.

För några år sedan var jag i London med en grupp. Det var spännande, men jag hade ingen resvana, hade aldrig varit utanför Skandinavien.

Tillsammans med två personer hade jag en eftermiddag varit på restaurang. De andra tänkte därefter gå på teater, men jag ville återvända till hotellet. De pekade hur jag skulle gå, en liten gata till höger, förbi en pub och sedan åt vänster och rakt fram...

Jag gick gata efter gata utan att hitta rätt – hade inte tänkt på vad hotellet hette eller vilket namn gatan, där det låg, hade – mindes hur huset såg ut och att det var vitt, men många hus var likadana, med pampig fasad. Jag var illa ute, vilse i en stor, främmande stad.

Kunde jag få tag på en polis och förklara min belägenhet – att jag skulle till ett hotell, som jag inte visste vad det hette och som låg på en gata med för mig okänt namn?

Plötsligt stod en av mina medresenärer, Jade, på gatan framför mig och sa att hon letade efter mig. Hon hade känt en inre maning att göra det. Det var oerhört skönt och mycket överraskande. Jade dök upp som en ”räddande ängel”. Var hon kanske ett omedvetet ombud för en ängel?

Eller var det ett rop från mitt omedvetna som Jade hade uppsnappat på en omedveten nivå?

Det finns flera andra händelser i mitt liv, där ”änglar” till synes ingripit.

Och många andra kan ju berätta om händelser med ”änglar”.

Men i denna tid förkunnas det från vetenskapliga pulpeter att inga ”övernaturliga” väsen existerar, bara materiella krafter.

Dock, det finns mycket mellan himmel och jord, oh, sökande människa, som vetenskapen idag inte vet något om. ”Änglar” finns.

Man ser en vänlighet lysa fram i skapelsen.

SM

Gud

Sökaren har tidigare till läsare ställt frågor om Gud.

Michael Lindfield, Findhorn, menade att Gud är det i vilket vi har vår tillvaro, en sammanbindande kraft, den eviga, tidlösa Närvaro som manifesterar sig i den timliga världen, en kärleksfull och intelligent medvetandesfär, som har gett hela skapelsen födelse och mening.

Sigurd Westerlund, Martinus Institutet, svarade att visst finns Gud; Guds organism är världsalltet. Allt man kan uppleva omkring sig är Gud. Grundtonen hos Gud är nästakärlek, eller allkärlek.

Ajit das från Bhakti Vedanta-sällskapet sa att Gud är varats urgrund. Gud är det som *är*; det eviga varat. Egenskaper hos Gud är transcendental lycksalighet och utsäglig skönhet.

Olle Hjern, Herrens Nya Kyrka, menade att Gud är alltings skapare, som ur sitt eget väsen frambragt alla världar och alla levande varelser. Han är den kroppsligade kärleken och visheten, källan till all godhet, all sanning, all skönhet och all skapande kraft i världarnas levande varelser. Och: Gud har "personlig omsorg om mig".

Karima Ångström från Sufi-rörelsen, sa att den makt vi kallar Gud ger sig till känna för den som har ögon att se hans otaliga tecken i världen.

Sten Rodhe, Svenska kyrkan, svarade att Gud betecknar något som är bortom alla föreställningar och begrepp. Våra tankar pekar bort emot guds-mysteriet, som går bortom allt vetande.

Rabia Lundberg, rajneeshrörelsen, menade att det finns något utsägbart,

väldigt bortom materien och sinnena, som finns i mig och dig och i mineraler, växter och djur. Gud är kärnan i oss alla. Vi är Gud. Själva livet är Gud.

Leo Torgny, spiritualist, svarade att han inte funderat färdigt på frågan om Gud. "Men jag famlar efter att uppfatta hela universum som ett levande väsen, en levande organism, som *är* Gud."

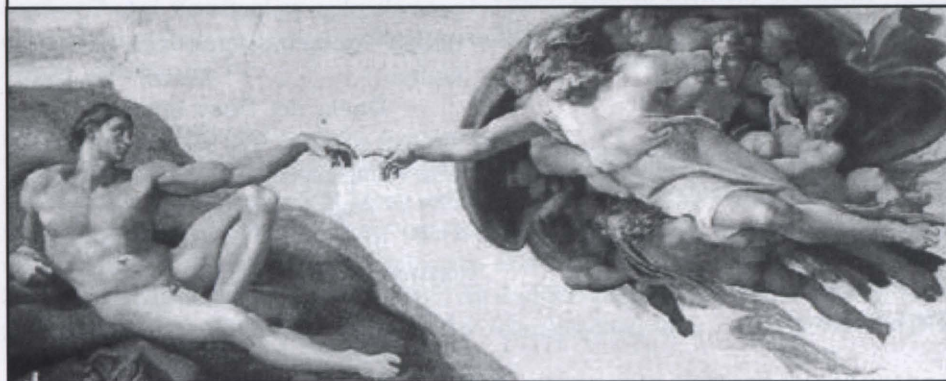
Walther Eidlitz, hindu, svarade att han funnit den djupaste uppenbarelsen om Gud i hinduismens heliga urkunder. I Rigveda, som är den äldsta av de hinduiska religionsurkunderna, sägs det att Gud omfamnar hela världsalltet, bär hela världsalltet och genomtränger hela världsalltet, men Hans fulla väsen är ännu större, det är "det Eviga i ljusets rike". – Gud är också den innersta grunden i varje dammkorn, i varje växt, djur och människa. Han är alltings eviga grund och har samtidigt många eviga existensformer.

Nordfrid Moersberger, Kristen Vetenskap, sa att Gud är Anden, det enda existerande, Det Som Är, Varat. Gud är också alltings ursprung, Fader-Moder. Gud är universum, om man uppfattar allt som en andlig enhet. Gud är okroppslig allhet, intelligens, all (andlig) substans. Gud är allt, omsluter allt och uttrycker allt. Allting finns i Gud.

Elis Wikström, Fria Katolska Kyrkan, berättade att mystiker i väst och öst har vittnat om att de skådat Gud som alltings "flammande hjärta". En del av dem har uppevt att varje själ djupast är identisk med Gud.

Detta var utdrag ur längre uttalanden.

"Naiv" föreställning: Gud skapar Adam. Michelangelo.

God moral

Harald Ofstad, som var professor i praktisk filosofi vid Stockholms universitet, utkom 1987 med boken "Vi kan ändra världen". Hans skrivelse bland annat: "Vi måste handla så att alla varelser får möjlighet att leva det bästa liv som de har förutsättningar att leva". Han menade att grunden för en god moral ligger i begreppet upplevelseförmåga. "Det är inte brist på intelligens, utan känslomässigt omognad som är vår tids problem", ansåg han.

Själens mysterium

När nobelpristagaren i medicin John Eccles var i Sverige för flera år sedan, talade han för att själen finns. Det finns en själ bakom hjärnan, sa han – i polemik mot den materialistiska uppfattningen. Hjärnan är datorn som jaget ger order. Det finns ett område i hjärnbarken som kallas "supplementary motor area", SMA. Man har i vetenskapliga laboratorier upptäckt att det händer saker där; när en varelse bestämmer sig för att utföra en viss rörelse, till exempel lyfta en hand, sker något i SMA. Blodflödet ökar, liksom de elektriska spänningarna. Order går från SMA till de olika delarna av hjärnan, där rörelseprogrammen finns kodade, de skickar order till nerver och muskler, och handen lyfts. Frågan är hur SMA får order att starta denna verksamhet. Med ett materialistiskt synsätt är det som händer i SMA orsakslöst. Materialisten säger att det naturligtvis finns en materiell orsak, fast vi ännu inte hittat den. Men Eccles menade att det är jaget, varelsens psykiska kärna, som i direkt kontakt med den fysiska världen påverkar denna. Det är jaget som ger hjärnan order att genom muskler lyfta handen. Eccles sa att det är ett mysterium hur denna dator med dess 10 000 miljarder neuroner kommit till, hur vi levande varelser fått den.

Var kommer då själen ifrån? John Eccles kunde inte svara på den frågan, men antydde att den kommer från en andlig värld, "the divine mind".

Skicka gärna intressanta tidningsklipp till Sökaren!

Nya tankar inom vetenskapen

Nya tankar inom naturvetenskapen har synts i årtionden. Vi kan läsa i Sökaren 3, 1985:

Filosofen Friedrich Nietzsche förklarade en gång vid en ny tids inbrott: "Gud är död." Idag hörs ett annat budskap: "Materialismen är död."

Detta skrev den amerikanska tidskriften Brain/Mind Bulletin (10 december 1984) som gavs ut av Marilyn Ferguson, i inledningen till en anmälan av boken *The New Story of Science*, författad av filosofen Robert Augros och fysikern George Stanciu.

Enligt vetenskapens gamla budskap var materia det enda som existerade. Därför kunde ingenting av människan överleva kroppens död. Och några ändamål kunde inte upptäckas i naturen. Medvetandet betraktades som en obetydlig biprodukt av hjärnan. Men enligt ett nytt budskap inom vetenskapen har medvetandet en mycket central roll i universum. Ja, observatören/den medvetna människan är en *deltagare* i världsalltets tillblivelseprocess.

Materialismen, dvs den vetenskapliga grundsatsen att verklighetens väsen är materia, håller på att bytas ut mot sin motsats, den spiritualistiska uppfattningen att verkligheten till sitt innersta väsen är av andlig art.

"Fysiken, neurologin och nu senast psykologin kastar av sig 1800-talets materialism", skrev George Stanciu.

I boken citeras bland andra nobelpristagaren Roger Sperry som sagt att "den nu gängse uppfattningen om förhållandet mellan medvetandet och hjärnan medför en direkt brytning med den sedan länge fastslagna materialistiska och behavioristiska doktrinen, som präglat neurovetenskapen i årtionden. I stället för att som förut förneka eller ignorera medvetandets roll uppfattar man nu medvetandet som den mest betydelsefulla orsaksfaktorn".

Det var fysikerna som först rapporterade om det nya. John Wheeler: "Kvantmekaniken har fått oss att ta på allvar och undersöka tanken att iakttagaren är lika väsentlig för skapelsen av universum som universum är för skapelsen av iakttagaren."

Fysikern Eugene Wigner: "Just studiet av den yttre världen har lett till slutsatsen att medvetandets innehåll är den yttersta verkligheten."

"Materialismen har inte klarat verklighetstestet", skriver Brain/Mind Bulletin. Vetenskaplig erfarenhet har visat att materialismen inte håller. Men detta bety-

der inte att den gamla verklighetsbilden är värdelös. Den newtonska fysiken finns kvar som en nödvändig grund för all teknologi. Den gamla fysiken lever kvar som en del av den nya. Båda ger tillsammans en fullständigare bild av verkligheten.

Kommentar:

Robert Angros och George Stancius nytänkade bok kom alltså ut för drygt två decennier sedan. Fortfarande dominerar ateismen/materialismen i den naturvetenskapliga världen, men några dissidenter syns och hörs. Om medvetandets (mind) avgörande roll vid världens tillblivelse erkänns, ligger också ett erkännande av en designande kraft ("Gud") nära.

Röster från de döda...

Tony Eckardt och Eva Olsson Eckardt tillhör dem som forskar om "röster från de döda" (s 2–3 i detta nummer). De får nog beskrivas som amatörforskare liksom Friedrich Jürgenson, Claude Thorlin, Lizz Werneroth m fl.

Vetenskapliga forskare gör kontrollerade experiment. 1970 gjordes sådana försök hos Friedrich Jürgenson i Mölnbo av professor Hans Bender från Tyskland och kolleger till honom. En av forskarna, Jürgen Keil, skrev en kort sammanfattning av experimenten och resultaten.

"I början registrerade vi ett antal 'röstfenomen' på banden, flera satser och enstaka ord för vilka vi då ansåg oss sakna naturlig förklaring, eftersom de närvarande, såvitt vi visste, inte hade pratat eller viskat. Jag föreslog då att vi skulle använda riktade mikrofoner, en för varje deltagare och med registrering på separata ljudspår. Det blev då klart att de flesta, troligen samtliga, av de röster som tidigare inspelats under vårt överinseende, berodde på omedvetna viskningar av en eller flera av de närvarande. Under denna senare sittning med riktade mikrofoner registrerades praktiskt taget inga ljud för vilka vi inte hade en normal förklaring. Ett undantag var orden 'das muss' ('det måste') eller möjligen 'Rasmus'. Jag uppfattade ljuden som 'das muss', när jag hörde dem första gången. Det fanns också en ännu oförklarad sats (på engelska?) som vi inte hade någon god förklaring till, men vår elektronikexpert utslöt inte att radiokommunikation kunde ha varit källan till denna 'röst'."

Man gjorde sedan röstspektroskopisk analys av rösterna, och det finns – enligt Keil – en del som tyder på att det var Jürgenson som på normal, eller möjligen paranormal, väg (i så fall med psykokinesi

enligt Bender) frambringade de ord som kom på banden som "anderöster".

Jürgen Keil var helt övertygad om att sannolikheten var liten för att någon av de röster som registrerades vid undersökningarna i Mölnbo 1970 hade en paranormal förklaring.

Viskningshypotesen innebär att en grupp människor sitter i en krets, var och en med en mikrofon i munhöjd, och att en eller flera av dessa viskar så högt att ljudet registreras på ett inspelningsband, kopplat till munnmikrofonen. Har detta sannolikhetens prägel? Knappast. Om några personer sitter med en mikrofon vid munnen och mikrofonens uppgift är att avslöja om de säger något, då torde alla vara inställda på att inte säga något som kan uppfattas som paranormalt på banden. Det måste också vara mycket svårt att viska utan att någon hör det. Och veterligt har ingen hört några viskningar.

Nu säger man att deltagare faktiskt har viskat via mikrofonerna. Ljud har nämligen registrerats via dessa mikrofoner. Men det är inget bevis för att viskningar förekommit. Det kan i stället röra sig om ett psykokinesifenomen som går in direkt på banden utan förmedling av mikrofonerna. Den omedvetna källan torde i så fall ha varit Jürgenson.

Bender trodde på psykokinesi som förklaringen till paranormala röster på band. Men parapsykologen professor Martin Johnson trodde att röstfenomenet berodde på att brottstycken av tidigare uttraderade inspelningar ibland tränger igenom på banden och på att gamla bandspelare ibland kunde fungera som radiomottagare – man får alltså in radiovågor på banden. Men för det mesta, ansåg Martin Johnson, handlade det om självsuggestion. Man tolkar in ord i brus och störningar på banden.

För min del menar jag att det rör sig om ett paranormalt (psykokinetiskt) fenomen. De "naturliga" förklaringarna är långsökta och obekräftade försök att passa in fenomenet i en materialistisk verklighetsbild.

Men rösterna är nog inga anderöster, utan tillfälliga psykiska bildningar med rot i det undermedvetna – som när jag för flera år sedan fick in ett slags skrattande Kalle Anka-röster i min telefon, när jag ringde till en kvinna, som jag var flyktigt bekant med och som inte svarade; det var inga vanliga människoröster, utan ett mystiskt fenomen med, tror jag, psykisk rot.

Jag tycker att man kan jämföra röstfenomenet med mediala fenomen. "De döda" tycks vara "själssplitter" från ett mediums psyke, eller "sekundära personligheter", som tränger fram.

SM

Självorganisation

I sin bok "The Turning Point" ansluter sig den amerikanske naturforskaren och författaren Fritjof Capra till nobelpristagaren Ilya Prigogines teori att levande organismer är självorganiserande system, vilket betyder att deras byggnad och funktioner inte bestäms utifrån av deras omgivning, utan inifrån av de levande organismerna själva.

Ändamålsenlighet

Det finns en utsökt ändamålsenlighet i naturen. Tänk på något så enkelt men praktiskt som att vi föds med tjockare hud under fötterna! Hur har slumpen ordnat detta? Har den provat sig fram med tjockare bitar här och där? Och har de individer som fick förtjockningar på fel ställen sett så konstiga ut att ingen velat para sig med dem?

Einstein

Tidskriften Humanisten, mars 2008, innehåller en artikel med rubriken "Var Einstein religiös?", av fil. dr Per Sundgren, idéhistoriker.

Sundgren ger flera citat från Einstein, vilka tycks peka på att denne hade en närmast andlig ("religiös") världsbild. Han tolkar dock uttalandena så att den store naturforskaren knappast var "religiös". Han stod i stället för "ett rationellt och logiskt vetenskapligt tänkande".

Två personer som skrivit ingående om Einstein betecknar honom som en religiös man, samtidigt som de betonar att denna religiositet på avgörande punkter skiljer sig från den som omfattas av de flesta religiösa bekvännare. I en stor biografi över Einstein skriver Abraham Pais att utifrån sin egen definition av religion var Einstein själv en djupt religiös person. Begreppet "kosmisk religiositet" har använts av Einstein och kommit att förknippas med hans världsbild.

Einstein kallar en viss "högre" form av religion för *kosmisk religiositet*, vilken utesluter varje "människoartat gudsbegrepp", dogmer och kyrkor. Denna högsta form av religiositet – skriver Per Sundgren – har alltid varit utmärkande för de religiösa snillena och för stora personligheter som av sin samtid ofta betecknats som

ateister (!). Någon motsättning mellan denna religiositet och vetenskapen föreligger inte, eftersom utgångspunkten för en religiositet av detta slag är förekomsten av en "kausalt lagbunden världsordning". Sundgren skriver att övertygelsen om en förnuftigt uppbyggd och kausalt lagbunden ordning ugör det fundament som Einsteins tänkande vilar på och som han aldrig överger. Den världsbilden kan, understryker Sundgren, inte förenas med tron på en personlig gud som ingriper i skeendet.

Einstein såg sig dock som religiös och menade att hans religiositet tog sig uttryck i "en djup vördnad för /.../ det förnuft som förkroppsligar sig i tillvaron och som i hela sitt djup är otillgängligt för människan". "Denna inställning", skrev Einstein, "förefaller mig vara religiös i ordets bästa bemärkelse."

Einstein talade också om "det hemlighetsfulla" i världen, som gett upphov till bl a religionen och som är uttryck för det djupaste förnuft och den mest lysande skönhet. Insikten och känslan att detta hemlighetsfulla finns, är den sanna religiositeten, menade Einstein.

Hemligheten eller mysteriet består, tolkar Sundgren, i kunskap om lagbundenheten i vår värld.

Fast, måste man invända, det är inte "lagbundenheten" som är det stora mysteriet, utan den *ändamålsenlighet* som präglar allt det levande, den *intelligenta design* (utseende) som är utmärkande för världens levande former.

Ett citat från Einstein: "[Forskarens] religiositet tar sig uttryck i en hänryckt förundran över naturlagarnas harmoni, som uppenbarar ett så överlägset förnuft". Här har man naturligtvis intrycket att Einstein talar om ett förnuft som transcenderar de mekaniska naturlagarna.

Ateister vill gärna räkna Einstein till sin egen skara – trots att Einstein själv inte ville kalla sig ateist. Och en del av hans uttalanden pekar mera på en religiös/andlig bild av verkligheten än en ateistisk.

Men visst var Einstein främmande för en "naiv" dogmatisk tro på en Gud som straffar och belönar och som sänt sin "son" Jesus till jorden. Det verkar som Einstein trodde att en förnuftig medveten Kraft skapat allt men att denna Kraft inte ingriper i de materiella mekaniska skeendena, utan bara låter allt rulla på utan att (kunna) bry sig.

Uttalanden av Einstein:

(från Internet)

Religion utan vetenskap är lam. Vetenskap utan religion är blind.

Jag tror inte på en personlig gud.

Min ståndpunkt när det gäller Gud är en agnostikers.

Framtidens religion blir en kosmisk religion. Religionen, som blir grundad på erfarenhet, kommer att avvisa dogmer.

Om det finns något i mig som kan kallas religiöst, så är det min obegränsade beundran för världens uppbyggnad så långt som vår vetenskap kan avslöja den.

Den som inte längre kan förundras över världen, inte känna häpnad, är så gott som död, som ett utsläckt ljus.

Att veta att det outgrundliga verkligen existerar och manifesterar sig som den högsta och mest strålande skönhet som vi med våra svaga förmågor endast kan uppfatta i dess mest elementära former, denna kunskap, denna känsla är kärnan i sann religiositet.

Vad är meningen med människolivet, eller organiskt liv överhuvud taget? För att besvara den frågan fordras en religion.

Ett uttalande om Einstein (av ateist på Internet):

Einstein var en agnostisk deist i slutet av sitt liv och en Spinozainspirerad pandeist i sin ungdom. Han trodde varken på en personlig gud eller Jesus.

Får inte sägas

Det samlas in pengar till cancerforskning. Mycket pengar. De skall hjälpa den medicinska vetenskapen att lösa cancers gåta. Man är på god väg, sägs det: snart kommer vetenskapen att triumferande tillkännage att nu är cancer besegrad – nu har vi kunskapen, och botemedlen.

Det har forskats om cancer av många vetenskapare i många år i många länder. Ännu är denna sjukdom oförklarad, men alla ansträngningar *måste* till slut ge resultat – med fler forskare, mer pengar

... Fast egentligen finns svaret redan nu!

Vad är det för dumheter? Vetenskapen säger ju...

Men det är i alla fall så att cancer inte finns hos ursprungliga naturfolk! Det är en viktig iakttagelse, som betyder...

...att cancers orsak ligger i den modernamänniskans livsföring, inklusive matvanor.

Alltså...

...vet vi faktiskt svaret på cancers gåta. Och det är ju väldigt bra. Det måste ske betydande förändringar i livsföringen inklusive kosten. Bl a måste alla onaturliga tillsatser till mat och dryck tas bort, t ex det raffinerade (vita) sockret.

Men, ack, denna sanning får inte sägas! Det måste alltså hävdas att cancers gåta inte är löst. Så vi får dras med denna förfärliga sjukdom ett tag till.

Varför säger man inte som det är? Jo, därför att det inte får vara något grundläggande fel i mat och dryck och i västerlänningens sätt att leva. Att erkänna felen vore att medge att en del naturfolk lever/har levat mer hälsoriktigt än den tekniskt och vetenskapligt överlägsna västerlänningen. En absurd tanke!

Vi förstår vad cancer beror på – men om sanningen sades, vore det ungefär som att påstå att man i grundskolan vet mer om vissa väsentliga ting än vid universiteten, och det vore ju heltokigt.

Men är det inte det medicinska etablissemangets som är tokigt?

Amatörer

Det finns amatörer inom forskning. De arbetar ofta med entusiasm och övertygelse. En del av dem utför ett mediokert eller dåligt arbete, men några kan bidra till att

rikta vår uppmärksamhet mot viktiga förreteelser. Ett fåtal gör ett anmärkningsvärt bra jobb. Till de senare kan man räkna den värmländske konstnären Göte Andersson, som har upptäckt psi-spåret och fortsatt att utforska detta "tankespår" och därmed visat att det bör tas på allvar och utredas vetenskapligt. Han har fått Sökarens klockpris. En annan god amatör är den norrländske serviceteknikern Roger Viklund, som skrivit en kritisk och klok bok om Bibelns Jesus och tron på honom. Hans forskning består i att han läst relevant och viktig litteratur, informerat om denna samt dragit intelligent slutsatser. Han har också fått Sökarens klockpris.

Dessa män ur "allmogen" saknar forskarutbildning – och är i den mening amatörer – men har egenskaper som gör dem till goda forskare, såsom nyfikenhet, självständighet och en kritiskt ifrågasättande inställning.

Ganska många amatörer studerar UFO-rapporter och några är intresserade av fenomenet "instrumentell transkommunikation". Deras arbete kan vara värdefullt, eftersom det uppmärksammar något nytt och kanske betydelsefullt som förbises av det vetenskapliga etablissemanget.

Vi bör vara glada åt amatörer som gör ett gott arbete. Inom etablissemanget, å andra sidan, finns alltför många som tanklöst upprepar vad andra tänkt och sagt – och samtidigt föraktar sådana som tänker nytt.

Man blir inte en god vetenskapsman bara genom akademisk vetenskaplig träning. Den akademiska utbildningen kan medföra fördomar som hindrar ett självständigt tänkande. Sådana forskare blir som bromsklossar. Att en person är "doktor" innebär inte automatiskt att han eller hon är en kompetent, objektiv forskare.

"Skeptiker"

Vi har alla lagt märke till dessa "skeptiker", när det gäller bl a parapsykologiska fenomen. De har synts i media i årtal som representanter för vad som trots vara vetenskap och förstånd.

I en Herbert Söderström-pejling i TV i mitten av 70-talet hade man samlat folk som skulle uttala sig om det "övernaturliga", bl a några skeptiska vetenskapsmän. Skrattande pratade docenten Ingvar

om hur osannolikt för att inte säga omöjligt det var att det fanns några parapsykiska krafter. Överlägset leende bortförklarade psykologiprofessorn Trankell allt parapsykologiskt och påstod, utan några som helst bevis, att folk som ställde upp för pressen eller ringde till TV och rapporterade att de böjt skedar, precis som Uri Geller, själva på normalt sätt hade böjt föremålen – en oförsämdhet och stupiditet.

Men varför samla ihop okunniga människor i ett pejlingsprogram? Man blir inte expert på parapsykologi bara för att man är specialist på ett helt annat område. Pejlingsprogrammet borde ha haft sin tyngdpunkt på folk med god kännedom om det som skulle debatteras. Ett bra inslag i programmet var Eva Hellströms redogörelse för prekognitiva drömmar: Hon hade, innan drömmarna gick i uppfyllelse, skickat redogörelser för dem till vederhäftiga personer – ett gott bevis på prekognition för dem som hade öron att höra med och förstånd att fatta med. Hennes redogörelse möttes av fåniga miner.

Erland Hofstens frimodiga berättelse om hur slagrutan vände sig i hans hand var värdefull – och bortförklarades av ett av punthuvudena med att det var "själv-suggestion"!

Ja, så var det på 70-talet. Materialismen-skepticismen hade ett fast grepp om många sinnen i den akademiska världen. Är det annorlunda nu?

När man tar del av bevis mot skepticism och ateism, kan man lätt tro att ett genombrott står för dörren. Men vetenskap är ofta en lång process. Radikalt nya grundtankar möts av en betydande tröghet inom det naturvetenskapliga etablissemanget. Trögheten kan övervinnas, men det kan ta tid.

Gåvor till Sökarens stödfond

J E Jansson Bilcenter, 250:-, Ängs Anders Andersson, 50:-, Bengt Rundblad, 50:-, Berit Holmqvist, 50:-, Birgitta Södergårdh, 200:-, Margareta Lund, 50:-, Ove Andersson, 150:-, Kristina Birgitta Ahlström, 100:-, Ragnhild Dammen, 50:-, Herbert Jobäcker, 150:-, Rutger Bergström, 200:-, Jörgen Malmberg, 100:-.

Stort tack!

Red.

Att söka med psi-spår efter försvunnen person

Av GÖTE ANDERSSON

Med tillstånd av anhöriga till en försvunnen äldre man, Karl-Erik Kall, publiceras denna artikel samt tillhörande dokumentation. Anledningen till publiceringen är att det paranormala fenomenet psi-spåret användes i eftersöket.

Givetvis använde polis, militär och frivilliga den vanliga metoden att söka till fots i terrängen, med terrängfordon och även helikopter. Speciella sökhundar medverkade också.

Bakom föreliggande dokument står den försvunnes anhöriga som också deltog aktivt i eftersökningen med psi-spår-metoden. Det måste poängteras att en redogörelse skrevs ned av de anhöriga omedelbart efter att den gamle hittades död.

Detta hände: Onsdagen den 5 oktober 2005 fick jag ett telefonsamtal från en bekant, Björn Lindblom, i Dalsland. Han berättade att en gammal man, boende i Mellerud, Dalsland, var försvunnen sedan ett par dagar. Björn frågade om jag kände mig beredd att testa tankespåret i samband med detta försvinnande; i så fall skulle han kontakta anhöriga och även polis. Jag beslöt mig omgående för att delta i sökandet, men var samtidigt medveten om tidspresen, eftersom jag fick Björns samtal vid 15.00-tiden på eftermiddagen. Det var 8 mil till Mellerud, och dessutom skulle jag hämta en medhjälpare i Svanskog som var duktig med slagruta. Hans namn är Knut Torstensson.

Vi åkte iväg med min bil och vid en plats 5 km norr om Mellerud träffade vi anhöriga till den försvunne. Vi blev informerade om att den gamle var 84 år men trots åldern hade god kondition och kunde cykla

flera mil ibland. Han hade måndagen den 3 oktober meddelat en anhörig att han tänkte besöka en bekant som bodde en mil norrut, i närheten av Köpmannebro. Han sa att han skulle cykla dit. Men sedan hade de anhöriga inte fått ett enda livstecken från honom.

Första försöket med psi-spåret gjordes ungefär klockan 17.00 på eftermiddagen, och då hade vi inte mycket tid till vårt förfogande, eftersom mörkret skulle komma vid 19.00-tiden denna oktoberdag. Situationen var alltså lite pressande, men vi fick acceptera den som den var. Jag frågade om någon av de anhöriga ville delta i försöken som "sändare" och det beslutades att den ene av den försvunnes döttrar, Lisbeth, skulle ta på sig den uppgiften. Det är min erfarenhet att många människor har förmåga att fungera som sändare, och en nära anhörig har levande minnesbilder av den som försvunnit.

Min medhjälpare Knut Torstensson och jag x) fick detektera med slagrutan runt Lisbeth. Försöken lades upp på följande sätt: Lisbeth fick stå på en bestämd plats och tänka intensivt på sin far. Efter ett par minuter gick en av oss detektorer runt henne i en cirkel med slagrutan. Den andre slagrutepersonen fick då gå avses en bit, så att han inte kunde se vilken riktning av psi-spåret som den föregående fått. Sålunda turades vi om, Knut och jag, vilken som började detektera. Avsikten var att se om vi fick samma resultat. Denna procedur drar ut på tiden, men är nödvändig.

Försök 1 vid Linderud (se kartan) gav 235 grader. Lisbeth sände, Knut detekterade först, sedan blev det min tur. Samstämmiga resultat.

Försöksplats 2 blev strax intill Holms

kyrka utanför Mellerud. Jag detekterade först runt Lisbeth, sedan gick Knut med slagrutan. Resultat 280 grader. Detektering samstämmig.

Försöksplats 3 vid Hålsungebyn gav 330 gr. Samstämmigt utslag med klykan.

Försöksplats 4 gav 100 grader. Men tyvärr blev den linjen inte antecknad p.g.a. stress; mörkret började ge sig till kända.

Ytterligare ett försök gjordes, men då försvårades vår uppgift av att det blivit mörkt. Det var svårt att få den medhavda ficklampan att fungera eftersom batteriet var nästan slut, så vi fann det meningslöst att fortsätta. Några söklinjer hade vi ändå fått fram. Kartbladet visades för några av de militärer som deltog i sökandet och som vi strax efteråt träffade och även för den försvunnes svärson, Vincent Johansson, som vi träffade när vi var på väg att bryta upp och fara hem. Vid närmare betraktande av kartan, där vi ritat in söklinjerna, kunde konstateras att linjerna 2 och 3 bildade en krysspunkt vid ett bestämt område. En liten skogsväg leder dit från stora vägen Mellerud-Gunnarsnäs. Platsen ansågs inte vara sannolik, eftersom militär sades ha kontrollerat där. Söklinjen från plats 1 vid Linderud går lite för långt norr om stället av okänd anledning; kan ha varit en störning vid själva sändarplatsen då en kraftledning fanns i närheten, men det är bara en hypotes. Därmed kunde inte Knut och jag göra mera denna dag den 5 oktober, så vi åkte hem till Värmland.

Nästa dag den 6 oktober begav sig Vincent iväg med sin terrängmotorcykel för att söka efter sin svärfar. (Se Vincents egen redogörelse i dokumentet som följer.)

(Med facit i hand missade Vincent sin döde svärfar med blott 60 meter när han åkte ut på åkern med sitt fordon. (Se Vincents redogörelse.)

Fredagen den 7 oktober fick jag reda på att den försvunne iakttagits i Ånimskog, 2 mil norr om Mellerud. Sökområdet utvidgades alltså betydligt. (Iakttagelsen var falsk, men det visste ingen av oss då.)

Lördagen den 8 oktober beslöt jag att göra ännu ett försök med tankespåret, men denna gång var Knut Torstensson förhindrad att följa med till Dalsland, så jag begav mig ensam iväg. Telefonledes hade jag avtalat med den gamle mannens svårson Vincent att vi skulle träffas ungefär klockan 14.00 vid hans hem, Herrebråten. Tyvärr blev Vincent försenad och jag fick vänta en timme. Under väntetiden passade jag på att i lugn och ro söka upp en lämplig plats att sända från. Lisbeth var inte närvarande, så jag fick själv agera sändare. Hade redan tidigare erhållit ett fotografi av den försvunne Karl-Erik, så jag använde detta vid min tankekoncentration. Sedan gick jag med slagrutan i cirkel runt platsen jag stått på. Fick starka utslag, som markerades noga med pinnar i marken. En ganska lång sträcka togs ut och resultatet blev ungefär 205 grader. Markeringarna togs bort när mitt försök var avslarat, för min avsikt var att testa Vincent när han anlände, och då skulle inga ledtrådar få finnas kvar. Efter en timme anlände Vincent, och jag instruerade honom i hur psi-spårmetoden fungerar. Vincent är elektriker vid Vattenfall i Mellerud och har ibland testat en variant av slagruta, s. k. ”pekare”, som består av metalltrådar bockade i 90 grader så att det bildas ett pistolgrepp som den känslige håller i. Vid utslag vrides pekarna endera utåt eller inåt. Han uppgav att han får utslag för elektriska kablar som är nedgrävda och som han inte i förväg känner till. Givetvis lokaliserar han el-kablar med instrument, men mera av ren nyfikenhet har han testat den kontroversiella ”pekaren” och ”vet att den fungerar”, uppger han.

Jag ville alltså testa honom i samband med psi-spåret, som han inte kände till. Jag bad honom att koncentrera sina tankar på sin svärfar och sedan gå i cirkel med slagrutan runt sändarplatsen. Givetvis berättade jag inte i förväg om mitt eget experiment tidigare. Vincent detekterade och till min förvåning fick han utslag för samma kurs som jag fått tidigare. Han fick kursen 204 grader mot mina 205 grader. Denna lilla differens är försumbar och kan förklaras av att slagrutan hölls olika hårt eller att gånghastigheten varierade. Denna sändarplats var alltså nr 5 i ordningen om vi räknar med platserna som användes den 5 oktober. (Se

Den plats vid åkerkanten i Hålsungebyn där den gamle hittades död. Några ljus i diket har anhöriga placerat ut.

plats 5 vid Herrebråten på kartan.) När vi kontrollerade hur denna söklinje låg i förhållande till linjerna den 5 oktober blev vi förbluffade över att denna linje gick ihop med de andra vid samma område.

Nästa plats var den tidigare nämnda platsen vid Linderud som användes den 5 oktober. Riktning liksom tidigare 235 grader.

Därefter föreslog Vincent en ny plats att göra försök från, nämligen Torpane. Samma procedur utfördes med sändning och detektering. Resultat blev 215 grader. Plats 7 på kartan.

Tyvärr avbröts våra intressanta experiment av att Vincents mobiltelefon ringde. Han blev kallad till ett möte med polis och övriga anhöriga. Jag beslöt att på egen hand fortsätta försöken och begav mig till en plats mellan Mellerud och Gunnarsnäs som kallas Lilla Bräcken. Detta blev alltså plats 8 på kartan. Jag tog god tid på mig vid såväl sändning som detektering. Sände med hjälp av fotografiet och detekterade sedan med slagrutan en riktning 75 grader. En koll på kartan visade att även denna sista linje sökte sig till övriga söklinjer som gick till ett visst terrängområde, där en liten åker fanns. Linjerna korsar varandra vid detta lilla målområde. Min avsikt var att parkera bilen vid den avtagsväg, som leder från stora vägen Mellerud-Gunnarsnäs, ned till området och söka till fots där. Till min stora besvikelse var redan ett par bilar parkerade där, och längre ned efter skogsvägen, som leder till åkern och ödetorpet, såg jag ryggarna på ett par jägare som

var ute på jakt, av allt att döma på väg till området. Då obehöriga inte skall uppehålla sig inom områden där jakt bedrivs, blev jag alltså förhindrad i mitt sökande.

Då jag dessutom började bli ansträngd och kände av min ischiasvärk som gick ned i benen, så lät jag saken bero så länge och avsåg att ge Vincent besked senare om vad jag kommit fram till.

När tröttheten kom, började en aning tvivel också att dyka upp inom mig; kunde alla våra bemödanden trots allt vara fel? Den försvunne gamle mannen hade ju observerats 2 mil norrut och signalementet på honom hade ju stämt in enligt ett vittne i Animskog. Även Vincent hade trots allt sina tvivel; han hade, som nämnts ovan, kontrollerat vid området – åkern – redan den 6 oktober när han åkte på sin terrängmotorcykel. Även om de flesta av våra söklinjer korsade varandra vid åkern så smög sig tvivlet in.

Därmed avslutades mina bemödanden och jag for hem till Värmland.

Så den 13 oktober 2005 hittades den försvunne och döde Karl-Erik Kall vid den lilla åkern intill ödetorpet vid Hålsungebyn. Av en slump påträffades han av en jägare. Han låg död vid åkerkanten, i ett dike, och cykeln låg bredvid honom. Pilen på kartan visar platsen där den gamle hittades. Denna plats ansågs osannolik och ingen kan få veta varför han gav sig ut på denna lilla åker i skogen med sin cykel, när han bestämt sig för att besöka en bekant i en helt annan riktning, norrut. Anledningen till att den gamle inte observerades av militär på sökuppdrag och av Vincent som passerat honom så nära

som 60 meter med sitt terrängfordon kan förklaras av att den döde låg i ett dike.

Om man betraktar psi-spårens kurs som visas av linjerna på kartan, så ser man att spår 2, 3, 5, 7 och 8 söker sig till den plats där den försvunne slutligen hittades. Spår 8 från Lilla Bräcken går praktiskt taget rakt på den döde gamle mannen. Övriga linjer går så nära som 50–125 meter från honom med undantag för linjen från Herrebråten (plats 5) har också en god precision, med tanke på att avståndet är 7 kilometer. I samtliga försök användes min kompass som är graderad i 360 grader.

Om man reflekterar lite över själva det totala sökområdets storlek, så blir det givetvis mera omfattande än om det enbart gällde att lokalisera en försvunnen person utefter en raksträcka på 2 mil nordlig kurs. (Vi får komma ihåg att den försvunne uppgavs ha varit synlig i Animskog 2 mil från hemmet i Mellerud.) Den åker, där den döde hittades, var belägen cirka 6 kilometer i väst-nordvästlig kurs från hemmet. Det skall påpekas att det sökområde vi hade i vår uppgift var minst 1 kvadrattmil stort. Man inser hur ytterst osannolikt det är att psi-spåren av ren slump sökte sig till den lilla åkern vid ödetorpet i Hålsungebyn.

Min slutsats är att psi-fenomenet är verkligt och bör tas på allvar.

Med ovanstående redogörelse har jag försökt beskriva hur psi-spår-fenomenet används i verkliga livet när det gäller att söka efter en försvunnen person. Jag har försökt beskriva de svårigheter och oftast dåliga odds man har att brottas med, såsom tidspress, ibland tvivel samt andra olyckliga omständigheter som dyker upp (som att bli förhindrad i sökande till fots i terrängen på grund av jakt, som jag berättat om ovan.) Psi-spår-försöken resulterade tyvärr inte i att den döde mannen hittades, men med facit i hand är det helt sanningsenligt att påstå att vi faktiskt lokaliserade den plats där den gamle mannen hittades död. Detta faktum borde vara intressant ur vetenskaplig synpunkt. Avslutningsvis måste också sägas att en så tragisk händelse berörde även oss icke-anhöriga (Knut och mig själv) vilket bidrog till vårt engagemang. Det är inte svårt att sätta sig in i de anhörigas oro, förtvivlan och sorg.

x) Under de år som jag gjort experiment, har jag själv konstaterat att jag inte får utslag med pekare eller grenklyka. Men när Knut T. föreslog att jag skulle testa med en smidig grenklyka av plast, började det fungera bra även för mig. Tidigare har min uppgift begränsats till att vara sändare.

För anhöriga: Gunilla o. Vincent Johansson
Lisbeth Svensson

2005-11-18

För att minnas händelseförloppet, då vår anhörige Karl-Erik Kall försvann, eftermiddagen den 3 oktober 2005, har vi skrivit ned o dokumenterat, kanske något förenklat och avkortat, men i dess helhet är nedanstående uttågsvivelser och händelser korrekta.
Anhöriga vill också tacka alla som deltagit i sökandet efter Karl-Erik. Vi tackar Polis, Militär, Hemvärn, samt grannar och många vänner, som alla har gjort ett jättejobb, och också till Göte Andersson och Knut Torstensson, för att ni engagerade er för vår sak så, att ni vid ett flertal tillfällen var med till Mellerud för att hjälpa oss att leta, med er metod slagruta o. PSI-spår. Hjärtligt tack för hjälpen! (Grannar o vänner inkluderade ovan i gruppen anhöriga)

Angående eftersök av försvunnen 84 årig man .

Måndag efterm. den 3 oktober 2005 försvann Karl Erik (Kalle) Kall, (bosatt i Mellerud) i samband med en cykeltur, då han ärmade hålsa på en gammal bekant i närheten av Köpmannebro, ca 1 mil norr om mellerud. Senaste plats för säker iakttagelse av Karl var vid Väsby, söder om bloms varuhus. Polis och anhöriga sökte natt till tisdag från fordon, längs vägar omf. Mellerud, Linderud, Hökeberg, Hjärterud, Köpmannebro och Bränna-Åsensbruk.

Tisdag den 4 oktober
Polis, (hkp)hundar och militär(mc) samt hemvärn med hundar sattes in i sökandet. Spänningarna fortgick med utgångspunkt från Linderuds Motell, och ett sökområde med ca 1,5 mils radie. Anhöriga sökte långa tänkbara stigar, vägar och skogsvägar omf. Linderud, Hökeberg, Hjärterud, Uppered och Köpmannebro.

Onsdag 5 oktober
Polis, (hkp)hundar och militär(mc) samt hemvärn med hundar (enloven tisdag). Anhöriga fick tips om Göte Andersson metod PSI-spåret med slagruta, vilken kontaktades för att hjälpa till med eftersöket. Han hade med sig Knut Torstensson som medhjälpare, även Lisbeth, dotter till kalle hjälpte till som sändare vid sändarplats 1 t.o.m.4.
Sändarplats nr.1 vid vageln, Linderud, gav riktning 235gr
----- 2 vid Holms Kyrka, gav riktning 280gr
----- 3 vid Hålsungebyn, gav riktning 330gr
----- 4 vid Backa, gav riktning reverser kurs mot Väsby, ej nedtecknat gradtal, men uppskattat till ca 100gr.

Efter att mörkret begränsat vår verksamhet, gjordes ytterligare någon sändarplats, men dessa var mycket osäkra med påverkan av mycket stress, samt anhörigas närhet, som var angelägna om ett snabbt resultat. Området Hunnebyn-Klingerud-Stigen, söktes av i mörker med hemvärnets hundförare, samt skallgång av anhöriga.

--samt nytt tips till Polis, eftm. Sökt, som enligt vittne sett Kalle vid Stora Vingenäs (strömmen) i Animskog, dit spaningarna flyttades 6 o. 7 oktober.

Torsdag 6 oktober
Polis, (hkp)hundar och militär(mc) samt hemvärn med hundar, med nytt sökområde, och utgångspunkt från Salebol, Animskog, med ca 1 mils sökdriede. Övetande om det nya tipset i Animskog fortsatte vi anhöriga efterspaningar på Gunnarsnäs – Vedbyholmsonrådet, där till även en del kvarvarande militära MC-ordonanser som sökte av småvägar inom sökområdet.
Jag själv (Vincent), körde med min terrängmotorcykel och sökte av småvägar o. terräng öster om sjöarna Åklång, Köttsjön, Näsölen, samt PSI-spåret från sändarplats 1.2 och 3 så noga det lät sig göras med en terrängskoter. Tyvärr missade jag platsen där Kalle senare hittades, med ca 60 meter (läse-se kartan), även anhöriga samt något militärfordon har varit i närheten av denna plats utan att upptäcka Kalle.

Fredag 7 oktober
Polis, (hkp)hundar och militär(mc) samt hemvärn med hundar (enloven torsdag). På torsdag kväll fick vi anhöriga upplysning om det nya tips som Polis fått avseende Strömmen, Animskog, varför även anhörig eftersöksinsats (tyvärr) flyttas till Animskog, där vi sökte av vägar omf. Livarebo, Sälldalen Stora Kilane, Djup, Charlotten, Västerås, Bjurdåmsman, Kånsbyn, m.m. Fredagkväll avbryter Polis, Hemvärn o. Militär eftersök, men har enstaka polispatrull längs vägar natt mot lördag.

Lördag 8 oktober
Bestämde vi anhöriga oss för att fortsätta sökandet på första sökområdet, samt att jag (Vincent) och Göte på nytt skulle försöka ta upp PSI-spåret. Eftersom jag själv, som elektiker, använt mig av slagruta (koppartrådar) att sätta ut bef. elkablar, testade Göte mig som sändare och även med slagruta, vilket så fungerade, att en diff på ca +0-2gr kunde uppstå mellan mig och Göte (kunde ev bero på att vi höll slagrutan olika hårt). Både Jag o. Göte sände från två olika platser med några meters mellanrum, där vi detekterade i cirkel runt sändarplatserna och fick entydiga utslag.
Sändarplats nr.5 vid Herrebråten, gav riktning ca. 204gr
Sändarplats nr.6 vid vageln, Linderud, gav riktning ca 235gr
Sändarplats nr.7 vid Torpane, gav riktning 215gr
samt
Sändarplats nr.8 vid vägbom, Lilla Bräcken, (Göte censur) gav riktning 75gr.

Anhöriga sökte denna dag efter sin förmåga och egna antaganden o. idéer på olika platser som var tänkbara med dom allmänna vittnesmål som lämnats, dock utan resultat, när mörkret tog överhand och vi alla fick avbryta. --Hopplösheten gjorde sig påmind.

Söndag 9 oktober
Anhöriga sökte enl. text ovan.
---10 tom 13 oktober sökte anhöriga periodvis inom första o. andra sökområdet utan resultat.

13 oktober eftermiddag-Karl Erik hittad av en jägare, död vid åkerkant på Hålsungebyn i Mellerud, den 13 oktober 2005.

Anhörigas resumé!
Det har varit en pressande och svår tid för oss anhöriga (samt många vänner) att leva i ovisshet om Kalles öde. Tyvärr måste sägas, att "om" PSI-spåret tagits mera på allvar och alla resurser satts in (anhöriga, polis, hemvärn o. militär) på ett begränsat sökområde med en radie av högst 350 meter, med utgångsläge från PSI-linjernas medelbrytpunkt, är vi med "Facit i hand", övertygade om att resultatet blivit annorlunda!

"Eftertankar-angående PSI-spåret-Eftersom sannolikheten att felvisning mot slagrutan samt även vid syftning av gradtal mot kompass ej kan återges exakt, kan antagas att en felvisning upp till 3-4gr kan förekomma. Vid 1 mils avstånd blir då felvisning på radien, vid 3gr, 3x174=522meter.
-Felvisning på radien 1mil och 1grad-(2xrx3,14:360=2x1000x3,14=62800:360=174,4meter)."

(Lisbeth Svensson dotter)

Lisbeth Svensson

Gunilla Johansson (dotter)

Gunilla Johansson

Vincent Johansson (make till Gunilla))

Vincent Johansson

Världsgunden

Aldous Huxley skriver att enligt "den oförgängliga filosofin" är det en gudomlig verklighet som är alltings grund. Denna filosofi ser också själen som något likartat eller rent av identiskt med den gudomliga verkligheten, världsgunden.

Den oförgängliga filosofin handlar, enligt Huxley, om "den enda och gudomliga verklighet som utgör väsendet i tingens och livets och själarnas mångfaldiga värld", det vill säga den gudomliga innersta kärnan i allting, världens och själarnas innersta väsen.

En av de största tankarna i den oförgängliga filosofin är vad som på sanskrit uttrycks med orden *tat tvam asi*, det vill säga "detta är du". De orden säger att envar kan se på vad som helst i den levande världen och inse: detta är jag i en annan form.

Det eviga jaget i djupet av varje enskilt jag är identiskt med, eller åtminstone besläktat med, den gudomliga livsgrunden – detta är en av den oförgängliga filosofins grundtankar. Det som på sanskrit kallas atman och som är det eviga jaget i varje individs botten, är Ett med brahman, som är grunden för all tillvaro.

Världsgunden är den rot, det djup, som är själens medelpunkt. Denna medelpunkt är det djupaste och innersta av själen, och där är Gud – ja, där är du identisk med Gud, eller åtminstone av samma väsen som Gud.

Den som vill lära känna detta som är det inre i allt, kan skåda inåt och så komma till kunskap om det jag som är invärtes i honom och som också är jaget, duet, i allting annat.

Att Gud är närvarande i den djupaste och innersta delen av hans egen själ, det vet den fullt upplyste, skriver Aldous Huxley.

Men det är inte i rationellt tänkande som den evisa filosofin har sin grund, utan det är i intuition man kan uppfatta den enhet som är grunden för all världens mångfald.

Dessa tankar finns hos filosofer över hela världen. Men man påträffar dem framför allt i indiskt tänkande. Det är Upanishadernas filosofi, som sedan förekommer utvecklad i Bhagavadgita och därefter systematiserad hos Shankara (800-talet).

Huxley citerar Shankara:

"Atman är det varav universum är genomträngt men som ingenting förmår genomtränga, som får alla ting att lysa, men som alla ting inte kan få att lysa..."

Befrielse kan man inte nå annat än genom att uppfatta den individuella andens identitet med den universella anden – det går inte bara genom yogaövningar eller spekulativ filosofi, genom religiösa ceremonier eller lärdom.

Man botar inte en sjukdom genom att uttala medic-

nens namn, utan genom att ta medicinen. Man når inte befrielse genom att upprepa ordet "brahman", utan genom att direkt erfara brahman...

Den vise fattar att brahmans (världssjälen) och atmans (den individuella själen) väsen är rent medvetande och inser deras absoluta identitet.

Fastän ett enda är brahman orsaken till mångfalden.

Enligt den oförgängliga filosofin är vi i botten av vårt väsen identiska med världsgunden, Gud: atman = brahman.

Vad är då denna vårt väsens grund, som är identisk med världsgunden? Den oförgängliga filosofins svar är att grunden är det absoluta, som inte kan fattas intellektuellt men som omedelbart kan upplevas av människan. Det är Gud utan form, som vi möter inom både hinduisk och kristen mystik.

Människolivets slutmål är enligt den oförgängliga filosofin kunskap om och förening med den gudomliga grunden. I varje generation är det ytterst få, skriver Huxley, som når denna kunskap och förstår vilka de egentligen är.

Den grund där de i tiden levande själarna har sin rot, är ett enkelt, tidlöst medvetande, skriver Huxley också och tillägger att om vi gör oss rena i hjärtat och fattiga i anden, kan vi förstå att vi i vårt väsens grund är identiska med detta medvetande.

Det finns både en opersonlig aspekt av världsgunden och en personlig aspekt. Den förra kan kallas gudomen, och den senare Gud. Gudomen är utan egenskaper, tidlös och i vila, men Gud, som har sin grund i gudomen, existerar i tiden och skapar. Inom hinduismen skiljer man mellan brahman, som är världsgunden där allt existerar, och Brahma, som är Skaparen. Brahma är en personlig aspekt av brahman.

En tanke inom filosofin är att Gud börjar från noll som en alldeles oandlig Gud, som gradvis blir allt mer gudomlig, allt eftersom tidsåldrarna rullar fram, och allt mer skicklig i sitt skapande. Han börjar med att skapa de mest elementära livsformerna och ökar undan för undan sin förmåga. Idag har han kommit så långt att han skapat människan.

För att förstå sin sanna natur behöver människan "dö bort från jaget", det vill säga hon måste sluta identifiera sig med sin begränsade personlighet och se sig som ett med Gudomen.

Vi har Gud inom oss. Och vi kan förverkliga Gud.

Gud, världsgunden, är det innersta i allt. Det som är botten i mig är också botten i dig. Du är jag själv i annan form.

"Detta är du", säger den oförgängliga filosofin och menar att allting är jag – atman/brahman – i olika former.

"Se endast Ett i alla ting", säger filosofin också. Detta enda är världsgunden, eller Gud.